A

Muhammad Akmal Zuhairi bin Azmal dan lain-lain lwn Pendakwa Raya dan lain-lain kes

B

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO W-05(SH)-417–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-419–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-422–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-423–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-438–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-443–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-444–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-448–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-449–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-450–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-451–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-453–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-457–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-458–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-460–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-461–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-462–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-463–11 TAHUN 2021, W-05(SH)-464–11 TAHUN 2021 DAN W-05(SH)-421–11 TAHUN 2021

C

D

HADHARIAH SYED ISMAIL, MOHAMED ZAINI DAN AZMI ARIFFIN HHMR

23 JULAI 2024

E

Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman oleh tertuduh dan pendakwaan — Pertuduhan kesalahan sengaja menyebabkan kecederaan kepada si mati bagi maksud mendapat pengakuan bersalah daripada si mati di bawah s 330 Kanun Keseksaan ('KK') — Tertuduh disabitkan dan dikenakan hukuman tiga tahun penjara — Sama ada wujud kes prima facie — Sama ada wujud niat bersama — Sama ada saksi adalah rakan sejenayah dan keterangan tidak boleh dipercayai — Sama ada pembelaan tertuduh tidak dipertimbangkan — Sama ada sabitan selamat — Sama ada hukuman wajar — Kanun Keseksaan ss 34 & 330

F

G

Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman oleh tertuduh dan pendakwaan — Pertuduhan kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan ('KK') — Pertuduhan kesalahan bersubahat membunuh di bawah s 302 KK dibaca bersama s 109 KK — Tertuduh disabitkan kesalahan menyebabkan kematian si mati tanpa niat membunuh di bawah dan s 304(a) KK dan dikenakan hukuman 18 tahun penjara — Sama ada pertuduhan s 302 KK wajar dipinda kepada s 304(a) KK — Sama ada inti pati kesalahan bunuh dibuktikan — Sama ada wujud niat bersama untuk melakukan bunuh — Sama ada pertuduhan cacat kerana tidak menyatakan cara subahat yang dilakukan — Sama ada hukuman wajar — Kanun Keseksaan ss 107 & 302

H

I

Pada 20 Mei 2017 jam 9.30 malam, SP25 telah diminta oleh tertuduh pertama untuk mencari laptop tertuduh pertama di loker dan di sekitar bilik si mati

kerana tertuduh pertama menuduh si mati telah mencuri laptopnya. SP25 telah mencari laptop tersebut tetapi tidak dijumpai. Menurut SP25, tertuduh ke-18 menyatakan bahawa bapanya ('SP13') berkebolehan mencari barang hilang mengikut perubatan Islam. Selepas dihubungi oleh tertuduh ke-18, SP13 membuat solat hajat dan mendapat firasat bahawa si mati telah mengambil laptop tersebut. Kejadian pertama berlaku pada 21 Mei 2017 jam lebih kurang 1 pagi apabila si mati yang sedang tidur di biliknya dikejutkan oleh tertuduh pertama dan seorang lagi pelajar UPNM ('SP20') dan diarahkan pergi ke bilik bersebelahan. Di bilik tersebut, si mati disoal siasat oleh tertuduh pertama mengenai laptop yang hilang tersebut sambil dipukul oleh tertuduh pertama, ketujuh, kesembilan, kesepuluh, ke-11 dan ke-12. Walaupun dipukul beramai-ramai, si mati tidak mengaku mencuri laptop tersebut. Kejadian kedua pula berlaku pada 22 Mei 2017 jam 1 pagi di mana tertuduh keenam dan ke-19 mencari si mati untuk disoal siasat dan membawanya ke bilik tertuduh pertama. SP25 dan SP24 juga ke bilik tertuduh pertama untuk melihat apa yang berlaku kepada si mati. SP24 melihat: (a) tertuduh keenam menyoal siasat si mati berkaitan dengan kehilangan laptop tersebut; (b) tertuduh pertama hingga keempat, keenam, ke-11, ke-13 dan ke-15 hingga ke-19 bergilir-gilir memukul si mati; (c) pada jam 4.45 pagi hingga 5.45 pagi, tertuduh keenam memegang satu seterika wap dan menyuruh tertuduh pertama hingga kelima menekap seterika panas tersebut ke badan si mati; dan (d) seterika tersebut menyentuh badan si mati dan si mati menjerit dan menggelupur kesakitan setiap kali ditekap dengan seterika wap oleh tertuduh-tertuduh. Menurut SP25: (i) si mati dipukul dari jam 1.30 pagi hingga 4.30 pagi oleh tertuduh keenam, ke-11, 6, ke-13, ke-14, ke-17 dan ke-19; dan (ii) dari jam 4.45 pagi hingga 5.45 pagi, SP25 melihat tertuduh keenam memegang sebuah sterika wap dan telah menyuruh tertuduh pertama hingga kelima menekap seterika panas tersebut ke badan si mati. Daripada 22 Mei 2017 dan beberapa hari selepas itu si mati tetap berada di bilik tertuduh pertama. Pada 26 Mei 2017, si mati dibawa ke sebuah hotel bagi tujuan membawa si mati ke klinik. Pada 27 Mei 2017, si mati dibawa ke klinik dan SP7 yang melihat kecederaan si mati menulis surat rujukan supaya si mati dibawa ke hospital tetapi si mati, tertuduh pertama, kedua, keempat dan keenam meminta SP7 membuat rawatan cuci luka sahaja. Pada 30 Mei 2017, tertuduh pertama dan kedua membawa si mati ke sebuah apartmen bagi membawa si mati ke klinik yang sama. Pada 31 Mei 2017, si mati dibawa berjumpa SP7 untuk rawatan cuci luka kali kedua dan SP7 sekali lagi menasihatkan supaya si mati dibawa ke hospital. Pada 1 Jun 2017 bertempat di apartment tersebut, si mati telah kaku selepas makan malam lalu dibawa ke hospital dengan ambulans di mana si mati disahkan meninggal dunia. Bedah siasat ke atas si mati telah dilakukan oleh SP6 yang mendapati: (A) terdapat kecederaan yang boleh diakibatkan oleh objek tumpul seperti tangan dan kaki; (B) terdapat 90 kesan lecur pada badan si mati yang disebabkan oleh objek panas dan corak kesan lecur seperti disebabkan oleh seterika wap yang dipegang menegak; dan (C) kesan lecur yang dialami si mati lazimnya boleh

menyebabkan kematian dan sebab kematian si mati adalah luka bakar. Di akhir kes pendakwaan, hakim bicara memutuskan bahawa pendakwaan berjaya membuktikan satu kes prima facie terhadap tertuduh-tertuduh dan memanggil: (1) tertuduh pertama hingga ke-19 (kecuali tertuduh kelima dan kelapan) membela diri bagi pertuduhan di bawah s 330 Kanun Keseksaan ('KK'); dan (2) tertuduh pertama hingga keenam membela diri bagi pertuduhan di bawah s 302 KK. Di akhir perbicaraan, hakim bicara: (I) mensabitkan tertuduh pertama hingga ke-19 (kecuali tertuduh kelima dan kelapan) bersalah bagi pertuduhan bawah s 330 KK dan menjatuhkan hukuman tiga tahun penjara; (II) mensabitkan tertuduh pertama hingga keenam bersalah menyebabkan kematian si mati tanpa niat membunuh di bawah s 304(a) KK dan mengenakan hukuman 18 tahun penjara dari tarikh tangkap; dan (III) hukuman 18 tahun penjara terhadap tertuduh pertama hingga keenam (kecuali tertuduh kelima) berjalan serentak dengan hukuman tiga tahun penjara. Terkilan, kesemua tertuduh memfailkan rayuan terhadap sabitan dan hukuman manakala pendakwaan memfailkan rayuan terhadap hukuman dan pindaan pertuduhan daripada s 302 KK kepada pertuduhan bagi kesalahan yang lebih ringan di bawah s 304(a) KK. Isu-isu yang dibangkitkan oleh tertuduh ketujuh dan kesembilan hingga ke-19 terhadap sabitan adalah: (a) tiada kes prima facie; (b) tiada niat bersama; (c) SP24 dan SP25 adalah rakan sejenayah dan keterangan mereka tidak boleh dipercayai; dan (d) pembelaan tertuduh tidak dipertimbangkan. Isu-isu yang dibangkitkan oleh teruduh pertama hingga keenam terhadap sabitan adalah: (i) tiada niat bersama untuk melakukan bunuh; dan (ii) pertuduhan terhadap tertuduh keenam adalah cacat kerana pertuduhan tidak menyatakan apakah cara subahat yang dilakukan.

Diputuskan, menolak rayuan tertuduh-tertuduh dan membenarkan rayuan pendakwaan:

(1) Hakim bicara telah membuat penilaian yang betul apabila menerima keterangan SP24 dan SP25. Keterangan kedua-dua saksi ini adalah jelas dan saling melengkapi antara satu sama lain. Keterangan SP24 dan SP25 bahawa si mati dipukul oleh ramai pelajar UPNM disokong oleh keterangan kawan wanita simati, SP18. Selanjutnya, keterangan SP24 dan SP25 juga disokong oleh keterangan perubatan daripada SP6 dan laporan bedah siasat. Oleh itu, elemen pertama telah dipenuhi melalui keterangan SP24, SP25, SP26 dan SP6. Berkenaan elemen kedua, keterangan SP25 sudah memadai untuk membuktikan tertuduh ketujuh dan kesembilan hingga ke-19 bergilir-gilir menyoal dan memukul si mati apabila si mati tidak mengaku. Tiada keperluan untuk pendakwaan membuktikan setiap tertuduh menyoal si mati kerana mereka dituduh melakukan pemerasan untuk mendapat pengakuan secara niat bersama. Oleh itu, elemen kedua telah dibuktikan melalui keterangan SP25. Suatu

kes prima facie telah dibuktikan oleh pendakwaan terhadap tertuduh ketujuh dan kesembilan hingga ke-19 (lihat perenggan 120–123 & 127–130).

(2) Tertuduh pertama telah memberitahu SP25 akan niatnya untuk memukul si mati. Dalam kedua-dua kejadian, tertuduh-tertuduh bukan setakat hadir secara fizikal di tempat kejadian semasa si mati dipukul, malah mereka bersama-sama dengan tertuduh pertama mengambil bahagian menyoal dan memukul si mati. Perbuatan tertuduh-tertuduh menunjukkan niat bersama mereka ialah untuk memukul si mati bagi maksud memeras pengakuan daripada si mati. Walaupun tiada keterangan tertuduh-tertuduh telah membuat perancangan terdahulu untuk memukul si mati, kehadiran mereka di tempat kejadian dan penglibatan mereka dalam melakukan kesalahan jenayah sudah memadai untuk membuktikan niat bersama. Oleh itu, pendakwaan telah membuktikan elemen niat bersama tertuduh-tertuduh untuk mencederakan si mati bagi maksud memeras pengakuan daripada si mati (lihat perenggan 138–139).

(3) SP24 dan SP25 tidak mengambil bahagian memukul si mati. Mereka hadir ke tempat kejadian sebagai pemerhati sahaja. Oleh itu, SP24 dan SP25 bukan rakan sejenayah dan keterangan mereka boleh berdiri sendiri tanpa keperluan keterangan sokongan (lihat perenggan 144–145).

(4) Pembelaan tertuduh-tertuduh adalah suatu penafian semata-mata dan tidak menimbulkan keraguan yang munasabah kepada kes pendakwaan. Ini adalah kerana tertuduh kesembilan dan kesepuluh mengesahkan SP25 hadir di tempat kejadian pertama. Kehadiran SP24 dan SP25 di tempat kejadian kedua disahkan oleh tertuduh pertama, kedua, keempat, ke-16, ke-18 dan ke-19. Pengesahan oleh tertuduh pertama dan keenam bahawa adanya soal siasat dibuat terhadap si mati dan si mati dipukul adalah menyokong keterangan SP24 dan SP25. Adalah tidak munasabah sama sekali untuk tertuduh-tertuduh lain mengatakan pelajar-pelajar hanya bersembang dan mereka tidak nampak kejadian pukul berlaku. Keterangan sebegini adalah keterangan bohong. Pembelaan penafian tidak menimbulkan apa-apa keraguan munasabah terhadap kes pendakwaan. Sabitan terhadap tertuduh ketujuh, kesembilan hingga ke-19 adalah selamat dan dikekalkan. Oleh itu, rayuan mereka ditolak (lihat perenggan 148–150).

(5) Hakim bicara telah terkeliru apabila menyatakan tidak diketahui kecederaan yang mana satu pada badan si mati yang menyebabkan kematian. Hakim bicara juga terkhilaf apabila menyatakan mahkamah perlu mencari apakah kecederaan yang paling serius untuk menentukan sama ada tertuduh-tertuduh mempunyai niat menyebabkan kematian. Untuk s 300(c) KK terpakai, pendakwaan hanya perlu membuktikan tertuduh-tertuduh mempunyai niat menyebabkan kecederaan.

Pendakwaan tidak perlu membuktikan tertuduh-tertuduhmempunyai niat menyebabkan kecederaan yang secara lazimnya boleh menyebabkan kematian. Pihak pendakwaan telah membuktikan semua inti pati s 300(c) KK. Hakim bicara terkhilaf apabila meminda pertuduhan bawah s 302 KK ke s 304(a) KK. Oleh itu, rayuan pendakwaan dibenarkan. Keputusan hakim bicara meminda pertuduhan diketepikan dan pertuduhan asal bawah s 302 KK dihidupkan semula (lihat perenggan 164–165).

(6) Untuk mendapatkan sabitan yang boleh dihukum di bawah s 302 KK, empat inti pati-inti pati mesti dibuktikan terhadap tertuduh pertama hingga kelima. Bagi elemen pertama, fakta kematian si mati diakui oleh tertuduh pertama hingga kelima. Bagi elemen kedua, SP6 menyatakan sebab kematian ialah kesan luka bakar. Bagi elemen ketiga, keterangan SP24 dan S25 bahawa perbuatan kelima-lima tertuduh menekap seterika berlaku selama lebih kurang satu jam dari 4.45 pagi hingga 5.45 pagi disokong oleh keterangan SP6 yang mendapati terdapat 90 kesan lecur. Oleh kerana tiada orang lain yang menekap seterika selain daripada tertuduh pertama hingga kelima maka, 90 kesan lecur di badan si mati seperti yang didapati oleh SP6 adalah kesan lecur yang diakibatkan oleh perbuatan tertuduh pertama hingga kelima. Tertuduh pertama hingga kelima secara bergilir-gilir melakukan perbuatan menekap seterika berulang kali ke atas badan si mati. Tertuduh pertama hingga kelima telah menseterika si mati dengan niat untuk mencederakan si mati dengan luka bakar. Oleh itu, elemen ketiga telah dipenuhi. Bagi elemen keempat, orang yang terbaik untuk memberi keterangan mengenai sebab kematian adalah SP6 yang membuat bedah siasat dan melihat jasad si mati. SP6 mempunyai kelebihan untuk melihat saiz, jumlah dan tahap keseriusan luka lecur untuk membuat dapatan konklusif sama ada luka lecur tersebut sangat teruk dan boleh menyebabkan kematian. Kematian si mati adalah luka bakar dan sebab ini adalah konklusif. Oleh itu, elemen keempat telah dipenuhi. Dengan kesemua elemen s 300(c) KK telah dipenuhi, maka pendakwaan telah membuktikan tanpa keraguan munasabah bahawa tertuduh pertama hingga kelima telah melakukan kesalahan membunuh. Oleh itu, sabitan bawah s 304(a) KK diketepikan dan diganti dengan sabitan bawah s 302 KK. Rayuan pendakwaan terhadap sabitan dibenarkan dan rayuan balas tertuduh pertama hingga keenam terhadap sabitan ditolak (lihat perenggan 171, 173–175, 180, 182, 185 & 197–198).

(7) Keterangan menunjukkan niat bersama antara tertuduh pertama hingga kelima adalah untuk melakukan kesalahan jenayah iaitu menekap seterika panas ke atas badan si mati. Niat bersama ini wujud pada masa tertuduh keenam memegang seterika dan mengarahkan tertuduh pertama hingga kelima menekap seterika panas ke badan si mati dan arahan tertuduh keenam dipatuhi serta merta tanpa bantahan atau soalan

oleh tertuduh pertama hingga kelima. Melihat kepada jumlah luka bakar yang begitu banyak sekali dikenakan ke atas si mati, tidak ada keraguan bahawa tertuduh pertama hingga kelima mempunyai niat bersama untuk mencederakan si mati. Pendakwaan telah berjaya membuktikan niat bersama terhadap tertuduh pertama hingga kelima (lihat perenggan 201–202).

(8) Walaupun pertuduhan tidak menyebut subahat dibuat bawah limb (a), (b) atau (c) s 107 KK, butiran yang tidak disebut itu hanyalah menyentuh cara subahat dilakukan. Butiran ini tidak menyentuh inti pati kesalahan bunuh. Tertuduh keenam tidak diprejudiskan dengan ketinggalan (*omission*) ini kerana terdapat keterangan yang melimpah ruah bahawa cara tertuduh keenam subahat adalah dengan cara menghasut dan sengaja membantu tertuduh pertama hingga kelima menseterika si mati yang jatuh di bawah limb (a) dan (c) s 107 KK. Walaupun tertuduh keenam sendiri tidak mengambil bahagian menekap seterika, dia terlibat sama dengan kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh pertama hingga kelima kerana dia yang menyuruh mereka melakukan kesalahan tersebut. Apabila kesalahan yang dilakukan tertuduh pertama hingga kelima mengakibatkan kematian kepada si mati, maka tertuduh keenam adalah bersalah melakukan kesalahan bunuh. Pembelaan tertuduh keenam bahawa dia tidak memegang seterika dan tidak menyuruh tertuduh pertama hingga kelima menekap seterika ke badan si mati adalah suatu penafian semata-mata dan tidak menimbulkan keraguan yang munasabah kepada kes pendakwaan (lihat perenggan 207, 211 & 213).

(9) Hukuman di bawah s 293 atau 294 KTJ sama sekali tidak boleh dibenarkan kerana kesalahan jenayah yang dilakukan sangat berat dan serius. Faktor-faktor yang memberatkan hukuman mengatasi faktor-faktor peribadi tertuduh ketujuh dan kesembilan hingga ke-19. Hukuman yang wajar ialah empat tahun penjara. Oleh itu, hukuman penjara tiga tahun diketepikan dan diganti dengan hukuman empat tahun penjara dari tarikh sabitan. Hukuman empat tahun penjara juga terpakai terhadap tertuduh pertama, kedua, ketiga, keempat dan keenam dari tarikh tangkap. Rayuan tertuduh ketujuh dan kesembilan hingga ke-19 atas hukuman ditolak dan rayuan pendakwaan atas hukuman dibenarkan (lihat perenggan 218 & 221–222).

(10) Cara jenayah bunuh dilakukan 'shocks not only the judicial conscience but even the collective conscience of the society.' Hanya satu hukuman sahaja yang wajar dijatuhkan terhadap tertuduh pertama hingga keenam iaitu hukuman gantung sampai mati. Rayuan pendakwaan atas hukuman dibenarkan. Hukuman 18 tahun penjara terhadap tertuduh pertama hingga keenam diketepikan dan digantikan dengan hukuman

gantung sampai mati. Rayuan balas tertuduh pertama hingga keenam terhadap hukuman ditolak (lihat perenggan 227 & 231–232).

[English summary

On 20 May 2017 at 9.30pm, SP25 was requested by the first accused to search for the first accused's laptop in the locker and around the deceased's room because the first accused had accused the deceased of stealing his laptop. SP25 searched for the laptop but did not find it. According to SP25, the 18th accused stated that his father ('SP13') had the ability to find lost items according to Islamic medical methods. After being contacted by the 18th accused, SP13 performed a prayer and received a premonition that the deceased had taken the laptop. The first incident occurred on 21 May 2017 at around 1am when the deceased, who was sleeping in his room, was awakened by the first accused and another UPNM student ('SP20') and ordered to go to the next room. In that room, the deceased was interrogated by the first accused regarding the missing laptop while being beaten by the first, seventh, ninth, tenth, eleventh, and twelfth accused. Despite being beaten by multiple people, the deceased did not admit to stealing the laptop. The second incident occurred on 22 May 2017 at 1am when the sixth and 19th accused sought the deceased to interrogate him and brought him to the first accused's room. SP25 and SP24 also went to the first accused's room to see what was happening to the deceased. SP24 observed: (a) the sixth accused interrogated the deceased about the missing laptop; (b) the first to fourth, sixth, 11th, 13th, and 15th to 19th accused taking turns beating the deceased; (c) from 4.45am to 5.45am, the sixth accused held a steam iron and instructed the first to fifth accused to press the hot iron against the deceased's body; and (d) the iron touched the deceased's body, causing the deceased to scream and writhe in pain each time the steam iron was pressed against him by the accused. According to SP25: (i) the deceased was beaten from 1.30am to 4.30am by the sixth, eleventh, sixth, thirteenth, fourteenth, seventeenth, and nineteenth accused; and (ii) from 4.45am to 5.45am, SP25 saw the sixth accused held a steam iron and instructed the first to fifth accused to press the hot iron against the deceased's body. From 22 May 2017 and for several days afterward, the deceased remained in the first accused's room. On 26 May 2017, the deceased was taken to a hotel with the intention of bringing the deceased to a clinic. On 27 May 2017, the deceased was brought to the clinic, and SP7, who saw the deceased's injuries, wrote a referral letter for the deceased to be taken to the hospital, but the deceased, along with the first, second, fourth, and sixth accused, requested SP7 to only perform wound cleaning treatment. On 30 May 2017, the first and second accused took the deceased to an apartment to bring him to the same clinic. On 31 May 2017, the deceased was taken to see SP7 for a second wound cleaning treatment, and SP7 again advised that the deceased be taken to the hospital. On 1 June 2017, at the apartment, the deceased became stiff after dinner and was taken to the hospital by ambulance, where the deceased was pronounced dead. An autopsy on the deceased was conducted by SP6, who found: (A) there were injuries that could

be caused by blunt objects such as hands and feet; (B) there were 90 burn marks on the deceased's body caused by hot objects, and the pattern of the burn marks was consistent with being caused by a vertically held steam iron; and (C) the burn marks suffered by the deceased were generally fatal, and the cause of the deceased's death was severe burns. At the end of the prosecution case, the trial judge held that the prosecution had successfully proved a prima facie case against the accused and called: (1) the first to the 19th accused (except the fifth and eighth accused) to enter defence for the charges under s 330 of the Penal Code ('PC'); and (2) the first to sixth accused to enter defence for the charges under s 302 of the PC. At the end of the trial, the trial judge: (I) convicted the first to the 19th accused (except the fifth and eighth accused) guilty of the charge under s 330 of the PC and imposed a sentence of three years in prison; (II) convicted the first to sixth accused of causing the death of the deceased with no intent to murder under s 304(a) of the PC and imposed a sentence of 18 years in prison from the date of arrest; and (III) the 18-year prison sentence against the first to sixth accused (except the fifth accused) to run concurrently with the three-year prison sentence. Aggrieved, all the accused filed appeals against the convictions and sentences, while the prosecution filed an appeal against the sentences and the amendment of the charges from s 302 of the PC to a lesser offense under s 304(a) of the PC. The issues raised by the seventh and the ninth to the 19th accused against the convictions were: (a) no prima facie case; (b) no common intention; (c) SP24 and SP25 were accomplices, and their evidence could not be trusted; and (d) the accused's defence was not considered. The issues raised by the first to sixth accused against the convictions were: (i) no common intention to commit murder; and (ii) the charge against the sixth accused was defective because the charge did not state how the abetment was carried out.

Held, dismissing the accused's appeal and allowing the prosecution's appeal:

(1) The trial judge made a correct assessment when accepting the evidence of SP24 and SP25. The evidence from these two witnesses was clear and complementary to each other. The testimony of SP24 and SP25 that the deceased was beaten by many UPNM students was supported by the evidence of the deceased's female friend, SP18. Furthermore, the testimonies of SP24 and SP25 were also supported by the medical evidence from SP6 and the autopsy report. Therefore, the first element had been fulfilled through the evidence of SP24, SP25, SP26, and SP6. Regarding the second element, the testimony of SP25 was sufficient to prove that the seventh and the ninth to the 19th accused took turns interrogating and beating the deceased when the deceased did not confess. There was no need for the prosecution to prove that each accused interrogated the deceased because they were charged with extortion to obtain a confession with common intention. Therefore, the second element had been proven through the testimony of SP25. A prima facie

case had been established by the prosecution against the seventh and the ninth to the 19th accused (see paras 120–123 & 127–130).

(2) The first accused had informed SP25 of his intention to beat the deceased. In both incidents, the accused were not only physically present at the scene when the deceased was beaten, but they also participated alongside the first accused in interrogating and beating the deceased. The actions of the accused demonstrated their common intention was to beat the deceased with the aim of extorting a confession from him. Although there was no evidence that the accused had planned in advance to beat the deceased, their presence at the scene and their involvement in committing the criminal offense were sufficient to prove the common intention. Therefore, the prosecution had established the element of common intention of the accused to injure the deceased for the purpose of extorting a confession from him (see paras 138–139).

(3) SP24 and SP25 did not participate in beating the deceased. They were present at the scene merely as observers. Thus, SP24 and SP25 were not accomplices, and their evidence could stand alone without the need for corroborative evidence (see paras 144–145).

(4) The defence of the accused was merely a denial and did not raise reasonable doubt on the prosecution's case. This was because the ninth and tenth accused confirmed that SP25 was present at the first scene. The presence of SP24 and SP25 at the second scene was confirmed by the first, second, fourth, sixteenth, eighteenth, and nineteenth accused. The confirmation by the first and sixth accused that an interrogation was conducted on the deceased and that the deceased was beaten supported the evidence of SP24 and SP25. It was entirely unreasonable for the other accused to claim that the students were just chatting and that they did not see the beating taking place. Such evidence was false evidence. The defence of denial did not raise any reasonable doubt against the prosecution's case. The convictions of the seventh and the ninth to the nineteenth accused were safe and upheld. Therefore, their appeals were dismissed (see paras 148–150).

(5) The trial judge was confused when stating that it was unknown which injury on the deceased's body that caused death. The trial judge also erred in stating that the court needed to determine which injury was the most serious to decide whether the accused had the intention to cause death. For s 300(c) of the PC to apply, the prosecution only needed to prove that the accused had the intention to cause injury. The prosecution did not need to prove that the accused had the intention to cause injury that was likely to result in death. The prosecution had proven all the essential elements of d 300(c) of the PC. The trial judge erred when amending the charge from s 302 of the PC to s 304(a) of the PC. Therefore, the prosecution's appeal was allowed. The decision of the trial judge to

amend the charge was set aside, and the original charge under s 302 of the PC was reinstated (see paras 164–165).

(6) In order to obtain a conviction punishable under s 302 of the PC, four essential elements must be proven against the first to fifth accused. For the first element, the fact of the deceased's death was acknowledged by the first to fifth accused. For the second element, SP6 stated that the cause of death was severe burn. For the third element, the evidence of SP24 and SP25 that the actions of all five accused pressing the iron occurred for approximately one hour from 4.45am to 5.45am was supported by the evidence of SP6, who found 90 burn marks. Since no one else pressed the iron other than the first to fifth accused, the 90 burn marks on the deceased's body, as found by SP6, were the burn marks caused by the actions of the first to fifth accused. The first to fifth accused took turns repeatedly pressing the iron against the deceased's body. The first to fifth accused intended to injure the deceased with burns. Therefore, the third element had been fulfilled. For the fourth element, the best person to testify about the cause of death was SP6, who conducted the autopsy and examined the deceased's body. SP6 had the advantage of seeing the size, number, and severity of the burn injuries to make a conclusive finding as to whether the burns were indeed severe and could lead to death. The deceased's death was due to severe burns, and this reason was conclusive. Therefore, the fourth element had been fulfilled. With all elements of s 300(c) of the PC satisfied, the prosecution had proven beyond a reasonable doubt that the first to fifth accused committed the offense of murder. Therefore, the conviction under s 304(a) of the PC was set aside and replaced with a conviction under s 302 of the PC. The prosecution's appeal against the conviction was allowed, and the cross-appeal of the first to sixth accused against the conviction was dismissed (see paras 171, 173–175, 180, 182, 185 & 197–198).

(7) The evidence showed the common intention between the first to fifth accused was to commit a criminal offense which was to press a hot iron on the deceased's body. This common intention existed at the time the sixth accused held the iron and instructed the first to fifth accused to press the hot iron against the deceased, and the sixth accused's instructions were followed immediately without objection or questions from the first to fifth accused. Given the number of burn injuries inflicted on the deceased, there was no doubt that the first to fifth accused had a common intention to harm the deceased. The prosecution succeeded in proving the common intention against the first to fifth accused (see paras 201–202).

(8) Although the charges did not specify the abetment under limb (a), (b), or (c) of s 107 of the PC, the details that were not mentioned only pertained to the manner in which the abetment was carried out. This detail did not

affect the essence of the murder offense. The sixth accused was not prejudiced by this omission because there was ample evidence that the manner in which the sixth accused abetted was by instigating and intentionally aiding the first to fifth accused in pressing the iron on the deceased, which fell under limb (a) and (c) of s 107 of the PC. Even though the sixth accused did not participate in pressing the iron, he was also involved in the offense committed by the first to fifth accused because he instructed them to commit the offense. When the actions of the first to fifth accused resulted in the death of the deceased, the sixth accused was guilty of committing the murder offense. The sixth accused's defence that he did not hold the iron and did not instruct the first to fifth accused to press the iron against the deceased's body was merely a denial and did not raise reasonable doubt against the prosecution's case (see paras 207 & 211–213).

(9) The sentence under ss 293 or 294 of the PC could not be justified at all because the criminal offenses committed were very severe and serious. The aggravating factors outweighed the personal factors of the seventh and ninth to nineteenth accused. A reasonable sentence was four years in prison. Therefore, the three-year prison sentence was set aside and replaced with a four-year prison sentence from the date of conviction. The four-year prison sentence also applied to the first, second, third, fourth, and sixth accused from the date of arrest. The appeals of the seventh and ninth to 19th accused against the sentences were dismissed, and the prosecution's appeal against the sentence was allowed (see paras 218 & 221–222).

(10) The manner in which the murder was committed 'shocks not only the judicial conscience but even the collective conscience of the society.' Only one punishment was deemed appropriate for the first to sixth accused, which was the death penalty. The prosecution's appeal against the sentence was allowed. The 18-year prison sentence against the first to sixth accused was set aside and replaced with the death penalty. The cross-appeal of the first to sixth accused against the sentence was dismissed (see paras 227 & 231–232).]

Kes-kes yang dirujuk

(1) Namasiyiam (2) Rajindran (3) Goh Chin Peng, and (4) Ng Ah Kiat v PP [1987] 2 MLJ 336, MA (diikut)

Ahmad Najib bin Aris v PP [2009] 2 MLJ 613, MP (dirujuk)

Amri bin Ibrahim & Anor v PP and another appeal [2017] 1 MLJ 1; [2017] 1 CLJ 617, MP (dirujuk)

Balachandran v PP [2005] 2 MLJ 301, MP (dirujuk)

Bashir v State of Allahabad AIR 1953 All 668, MT (dirujuk)

Cheong Kam Kuen v PP [2013] 1 MLJ 15; [2012] 6 AMR 573; [2012] 8 CLJ 537, MP (dibeza)

A *Dato Mokhtar bin Hashim & Anor v PP* [1983] 2 MLJ 232, MP (dirujuk)
Davies v Director of Public Prosecutions [1954] 1 All ER 507, HL (dirujuk)
Farose bin Tamure Mohamad Khan v PP and other appeals [2016] 6 MLJ 277; [2016] 9 CLJ 769, MP (dirujuk)
Lai Kim Hon & Ors v PP [1981] 1 MLJ 84; [1980] 1 LNS 197, MP (dirujuk)
B *Mohamad Radhi bin Yaakob v PP* [1991] 3 MLJ 169, MA (dirujuk)
Om Prakash v State AIR 1956 All 241, MT (dirujuk)
PP v Azilah bin Hadri & Anor [2015] 1 MLJ 617; [2015] 1 CL J 579, MP (dirujuk)
C *PP v Muhari bin Mohd Jani & Anor* [1996] 3 MLJ 116; [1999] 8 CLJ 430, MT (dirujuk)
Pubalan a/l Peremal v PP [2020] 5 MLJ 442; [2020] 8 CLJ 306, MP (dirujuk)
Virsa Singh v The State of Punjab 1958 AIR 465, MA (dirujuk)
Zulkiple bin Mohamad v PP [2022] 1 MLJ 479; [2022] 1 CLJ 673, MP (dirujuk)
D

Undang-undang yang dirujuk

Akta Keterangan 1950 s 133
Akta Pemansuhan Hukuman Mati Mandatori 2023
E Kanun Keseksaan s 34, 107, 107(a), (b), (c), 109, 299, 300, 300(c), 302, 304(a), 330
Kanun Tatacara Jenayah ss 180, 293, 294

Rayuan daripada: *Pendakwa Raya lwn Muhammad Akmal Zuhairi bin Akmal dan lain-lain* [2024] 8 MLJ 159 (Mahkamah Tinggi, Kuala Lumpur)
F

Amer Hamzah bin Arshad (Joshua Tay H'ng Foong dan Lee Yee Wooi bersamanya) (AmerBon) bagi pihak tertuduh pertama dan kedua.
Hisyam Teh Poh Teik (Low Wei Loke & Kee Wei Lon bersamanya) (Hisyam Teh) bagi pihak tertuduh ketiga.
G *M Ramachelvam (Ameerul Radzi bin Azlan bersamanya) (Rama Rozi & Assoc) bagi pihak tertuduh keempat.*
Hazman bin Ahmad (G Premman a/l R S Gopal dan Muhammad lrsyad bin Mohammad Hassan bersamanya) (Omar Ismail Hazman & Co) bagi tertuduh kelima.
H *Mohd Zamri bin Mohd ldrus (Mohd Fadly b Hashim dan Sharifah Dyana Syed Azmi bersamanya) (Zamri ldrus & Co) bagi pihak tertuduh keenam.*
AG Kalidas (Wesley Wong bersamanya) (K Nadarajah & Partners) bagi pihak tertuduh ketujuh, ke-13 dan ke-19.
Azizzul Shariman Mat Yusoff (Ariff Azami Hussein dan Nurain Shaheira Khalid
I *bersamanya) (Azizzul & Ariff) bagi pihak tertuduh kesembilan, kesepuluh dan ke-12.*
Abdul Karim Abd Rahman (Fatimah Azzahrah bt Rumaizi bersamanya) (Hazizah & Co) bagi pihak tertuduh ke-11, ke-14 dan ke-15.
Ariff Azami b Hussein (Azizul Shariman Mat Yusoff dan Nurain Shaheira Khalid

bersamanya) (Azizzul & Ariff) bagi pihak tertuduh ke 16, ke-17 dan ke-18. Mangaiarkarasi a/p Krishnan (Solehah Noratikah bt Ismail dan Joy Jothi Nadrarasan bersamanya) (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak pendakwaan.

Hadhariah Syed Ismail HMR:

PENGENALAN

[1] Pada 1 Jun 2017, Zulfarhan Osman bin Zulkarnain ('si mati'), seorang pelajar Universiti Pertahanan Nasional Malaysia ('UPNM') telah meninggal dunia dengan kesan lecur di 80% bahagian badannya akibat ditekap dengan seterika wap panas oleh sekumpulan pelajar UPNM. Tidak ada pertikaian bahawa pelajar-pelajar ini juga adalah rakan-rakan si mati. Si mati meninggal dunia sepuluh hari selepas didera pada 21 Mei 2017 dan 22 Mei 2017.

[2] Sebelum didera dengan seterika wap panas, si mati telah dipukul, ditumbuk dan disepak oleh pelajar-pelajar UPNM. Kejadian berpunca apabila si mati telah dituduh mencuri laptop pelajar bernama Akmal Zuhairi bin Azmal, tertuduh pertama. Dengan maksud memeras si mati mengaku mencuri laptop tersebut, pelajar UPNM secara beramai-ramai telah mendera si mati. Walaupun didera oleh ramai pelajar, sehingga ke akhir hayatnya, si mati tidak mengaku beliau mengambil laptop tertuduh pertama.

[3] Kejadian mendera si mati berlaku di Blok Penginapan Asrama Jebat UPNM, Kem Perdana Sungai Besi, Kuala Lumpur. Kejadian pukul pada 21 Mei 2017 berlaku di bilik 3–05 antara jam 2.30 pagi hingga 5.30 pagi (kejadian pertama). Kejadian pukul kali kedua berlaku pada 22 Mei 2017 di bilik 4–10 antara jam 1.30 pagi hingga 4.30 pagi (kejadian kedua). Kejadian menseterika si mati berlaku pada 22 Mei 2017 antara jam 4.45 pagi hingga 5.45 pagi di bilik 4–10 (kejadian ketiga).

[4] Selepas kejadian yang menimpa si mati diketahui, seramai 32 orang pelajar UPNM telah ditangkap. Mereka dibahagikan kepada tiga kumpulan iaitu:

(a) kumpulan yang memukul si mati;

(b) kumpulan yang menseterika si mati; dan

(c) kumpulan yang tidak buat apa-apa.

[5] Daripada 32 orang pelajar ini, seramai 19 orang telah dituduh di mahkamah bagi kesalahan di bawah s 330 Kanun Keseksaan iaitu dengan sengaja menyebabkan kecederaan kepada si mati bagi maksud mendapat pengakuan bersalah daripada si mati. Lima orang pelajar pula dituduh bagi

kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan kerana menyebabkan kematian si mati. Seorang pelajar pula dituduh bagi kesalahan bersubahat membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan dibaca bersama s 109 Kanun yang sama.

[6] Di akhir kes pendakwaan, hakim bicara memerintahkan 17 orang tertuduh membela diri (kecuali tertuduh nombor 5 dan 8) bagi pertuduhan-pertuduhan di bawah s 330 Kanun Keseksaan. Tertuduh nombor 8 yang bernama Muhammad Akmal Akif bin Alias telah dilepaskan dan dibebaskan oleh hakim bicara di akhir kes pendakwaan kerana pendakwaan gagal membuktikan tertuduh ini terlibat dengan ketiga-tiga kejadian tersebut. Bagi pertuduhan di bawah s 302 Kanun Keseksaan, hakim bicara memerintahkan tertuduh pertama hingga tertuduh keenam membela diri.

[7] Di akhir perbicaraan, pada 2 November 2021, hakim bicara membuat keputusan berikut:

(a) mensabitkan tertuduh pertama hingga tertuduh nombor 19 (kecuali tertuduh nombor 5 dan 8) bersalah bagi pertuduhan di bawah s 330 Kanun Keseksaan dan mengenakan hukuman tiga tahun penjara dari tarikh sabitan ke atas setiap tertuduh;

(b) mensabitkan tertuduh pertama hingga tertuduh keenam bersalah menyebabkan kematian si mati tanpa niat membunuh, suatu kesalahan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan dan setiap tertuduh dikenakan hukuman 18 tahun penjara dari tarikh tangkap; dan

(c) hukuman 18 tahun penjara terhadap tertuduh pertama hingga tertuduh nombor 6 (kecuali tertuduh nombor 5) berjalan serentak dengan hukuman tiga tahun penjara.

[8] Terkilan dengan keputusan hakim bicara, kesemua tertuduh dan pendakwaan telah memfailkan rayuan ke mahkamah ini.

[9] Kesemuanya terdapat 32 rayuan di hadapan mahkamah ini iaitu:

(a) rayuan oleh 17 orang tertuduh terhadap sabitan dan hukuman bagi kesalahan di bawah s 330 Kanun Keseksaan. Bilangan rayuan ialah 20;

(b) rayuan oleh tertuduh pertama hingga tertuduh keenam terhadap sabitan dan hukuman bagi kesalahan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan. Bilangan rayuan ialah enam;

(c) rayuan pendakwaan terhadap hukuman tiga tahun penjara yang dikatakan tidak sepadan dengan kesalahan di bawah s 330 Kanun Keseksaan. Pendakwaan juga merayu terhadap perintah hukuman berjalan serentak terhadap tertuduh pertama hingga tertuduh keenam

(kecuali tertuduh kelima). Bilangan rayuan ialah empat; dan

(d) pendakwaan juga merayu terhadap pindaan pertuduhan daripada s 302 Kanun Keseksaan kepada pertuduhan bagi kesalahan yang lebih ringan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan. Pendakwaan juga merayu terhadap sabitan dan hukuman 18 tahun penjara. Bilangan rayuan ialah dua.

[10] Dalam penghakiman ini, kesemua 18 orang tertuduh akan dirujuk sebagai OKT. pendakwa raya akan dirujuk sebagai pendakwaan. Zulfarhan Osman bin Zulkarnain akan dirujuk sebagai si mati.

TARIK BALIK RAYUAN

[11] Pada hari pertama rayuan ini didengar iaitu pada 14 Mei 2024, OKT-OKT1, 2, 3, 4 dan 6 menarik balik rayuan mereka terhadap hukuman tiga tahun penjara bagi kesalahan di bawah s 330 Kanun Keseksaan atas alasan OKT1, 2, 3, 4 dan 6 telah berada dalam tahanan reman sejak tahun 2017 dan rayuan mereka telah menjadi akademik. Pendakwa raya tiada bantahan kepada penarikan balik rayuan.

[12] Rayuan-rayuan yang ditarik balik ialah:

(a) W-05(SH)-421–11 tahun 2021 (OKT1);

(b) W-05(SH)-423–11 tahun 2021 (OKT1);

(c) W-05(SH)-419–11 tahun 2021 (OKT2);

(d) W-05(SH)-438–11 tahun 2021 (OKT3);

(e) W-05(SH)-444–11 tahun 2021 (OKT4); dan

(f) W-05(SH)-463–11 tahun 2021 (OKT6).

Pertuduhan terhadap OKT-OKT1, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11 dan 12:

> Bahawa kamu bersama-sama pada 21.5.2017 jam lebih kurang 2.30 pagi hingga 5.30 pagi bertempat di dalam bilik 3–05 Blok Penginapan Asrama Jebat, Universiti Pertahanan Nasional Malaysia (UPNM), Kem Perdana Sungai Besi, dalam daerah Cheras, dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, dengan sengaja menyebabkan cedera terhadap Zulfarhan Osman bin Zulkarnain No Kad Pengenalan: 961129–01–6517 bagi maksud hendak memeras daripadanya pengakuan mencuri laptop dan oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 330 Kanun Keseksaan dibaca bersama seksyen 34 Kanun yang sama.

Pertuduhan terhadap OKT-OKT1, 2, 3, 4, 5, 6, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18 dan 19:

> Bahawa kamu bersama-sama pada 22.5.2017 jam lebih kurang 1.30 pagi hingga 4.30 pagi bertempat di dalam bilik 4–10 Blok Penginapan Asrama Jebat, Universiti

Pertahanan Nasional Malaysia (UPNM), Kem Perdana Sungai Besi, dalam daerah Cheras, dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, dengan sengaja menyebabkan cedera terhadap Zulfarhan Osman bin Zulkarnain No Kad Pengenalan 961129–01–6517 bagi maksud hendak memeras daripadanya pengakuan mencuri laptop dan oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 330 Kanun Keseksaan dibaca bersama seksyen 34 Kanun yang sama.

Pertuduhan terhadap OKT-OKT1, 2, 3, 4 dan 5:

Bahawa kamu bersama-sama pada 22.5.2017 jam lebih kurang 4.45 pagi hingga 5.45 pagi bertempat di dalam bilik 4–10, Blok Penginapan Asrama Jebat, Universiti Pertahanan Nasional Malaysia (UPNM), Kem Perdana Sungai Besi, dalam daerah Cheras, dalam Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur dalam mencapai niat bersama telah melakukan bunuh dengan menyebabkan kematian terhadap Zulfarhan Osman bin Zulkarnain No K/P: 961129–01–6517 dan oleh yang demikian, kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan dibaca bersama seksyen 34 Kanun yang sama.

Pertuduhan terhadap OKT6:

Bahawa kamu pada 22.5.2017 jam lebih kurang 4.45 pagi hingga 5.45 pagi bertempat di dalam bilik 4–10, Blok Penginapan Asrama Jebat, Universiti Pertahanan Nasional Malaysia (UPNM), Kem Perdana Sungai Besi, dalam daerah Cheras, dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, telah bersubahat dengan Muhammad Akmal Zuhairi bin Azmal (No K/P: 960609–11–5137), Muhammad Azamuddin bin Mad Sofi (No K/P: 960704–08–5451), Muhammad Najib bin Mohd Razi (No K/P: 960108–08–5455), Muhammad Afif Najmudin bin Azahat (No K/P: 960410–05–5389), Mohamad Shobirin bin Sabri (No K/P: 960304–08–6439) untuk melakukan pembunuhan terhadap Zulfarhan Osman bin Zulkarnain No K/P: 961129–01–6517 di mana kesalahan tersebut telah dilakukan akibat persubahatan kamu dan oleh itu kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 109 Kanun Keseksaan yang dibaca bersama seksyen 302 Kanun yang sama.

KES PENDAKWAAN

[13] Di peringkat kes pendakwaan, pendakwaan telah memanggil seramai 29 orang saksi. Tiga daripada 29 orang saksi ini adalah saksi mata yang melihat kejadian yang berlaku. Mereka ialah Ahmad Senabil bin Mohamad (SP24), Muhamad Syafiq bin Abdullah (SP25) dan Muhamad Syafiq Muhaimin bin Zakaria (SP26).

[14] Si mati menginap di Asrama Jebat di bilik 3–06 bersama-sama dengan SP24 dan SP25. Pada 20 Mei 2017 jam 9.30 malam, SP25 telah diminta oleh OKT1 untuk mencari laptop OKT1 di loker si mati dan disekitar bilik 3–06 kerana OKT1 menuduh si mati telah mencuri laptopnya. SP25 telah mencari laptop itu tetapi tidak dijumpai.

[15] Menurut SP25, OKT18 yang juga menghuni dalam bilik 3–06 telah memberitahu bahawa bapanya iaitu SP13 berkebolehan mencari barang hilang mengikut perubatan Islam. Selepas dihubungi oleh anaknya OKT18, SP13 telah membuat solat hajat dan mendapat firasat bahawa si mati telah mengambil laptop itu. Ini membuatkan OKT1 menjadi sangat marah kerana laptop yang hilang itu baru dibeli. Menurut SP25, OKT1 ada memberitahu SP25 bahawa dia (OKT1) berniat hendak memukul si mati.

[16] Pada jam lebih kurang 1 pagi, masuk ke tarikh 21 Mei 2017, semasa si mati sedang tidur di biliknya, si mati telah dikejutkan oleh OKT1 dan seorang lagi pelajar UPNM bernama Hari Krishna Rao (SP20). Si mati dibawa oleh OKT1 dan SP20 pergi ke bilik bersebelahan, bilik 3–05.

[17] Pada 21 Mei 2017 jam lebih kurang 2.30 pagi, SP25 ada pergi ke bilik 3–05 dan beliau telah melihat si mati telah disoal siasat oleh OKT1. Keterangan SP25 mengenai soal siasat yang beliau lihat ialah sambil bertanya si mati mengenai laptop OKT1 yang hilang, sambil mereka pukul si mati. OKT1 yang paling banyak menyoal si mati. Si mati telah dipukul oleh OKT1, 7, 9, 10, 11 dan 12 dengan tangan dan kaki. Menurut SP25, pada masa itu, si mati hanya berseluar tanpa baju. Walaupun dipukul beramai-ramai, si mati tidak mengaku mencuri laptop OKT1.

[18] Pada 21 Mei 2017, walaupun SP24 ada pengetahuan bahawa si mati dibawa ke bilik 3–05, SP24 tidak masuk ke dalam bilik tersebut. Beliau hanya melihat dari luar bilik dan nampak 6–7 orang sedang mengelilingi si mati. Beliau tidak pasti siapa mereka dan apa yang mereka buat kepada si mati.

[19] SP26 tinggal di bilik 5-09. Pada 21 Mei 2017 jam lebih kurang 3 pagi, beliau terdengar bunyi bising dari bilik 3–05 seperti suara orang marah dan menjerit. Beliau nampak ramai pelajar keluar masuk bilik 3–05. Beliau kemudiannya pergi ke bilik 3–05 dan telah melihat OKT7 dan OKT10 memukul si mati.

[20] Pada 21 Mei 2017 jam lebih kurang 6.30 petang, SP25 melihat si mati berada di bilik 3–06 berpakaian sukan, berkeadaan lemah dan sakit sebelah tangan sehingga memerlukan bantuan SP25 untuk memakai baju.

[21] Pada 22 Mei 2017 jam 1 pagi, OKT6 dan OKT19 telah mencari si mati di bilik 3–06 untuk si mati disoal siasat. Kali ini, si mati dibawa ke bilik OKT1 iaitu bilik 4–10 di Blok Asrama yang sama. Sebagai rakan sebilik si mati, kedua-dua SP24 dan SP25 telah pergi ke bilik 4–10 untuk melihat apa yang berlaku kepada si mati. Kedua-dua mereka berada di dalam bilik 4–10 antara jam 1 atau 2 pagi sehingga subuh. Semasa berada di dalam bilik 4–10, antara jam 1.30 pagi hingga 4.30 pagi, SP24 melihat OKT6 menyoal siasat si mati

berkaitan dengan kehilangan laptop OKT1. Pada masa itu si mati memakai seluar slack hitam tanpa baju. OKT6 menyuruh si mati membuka seluar. Si mati ikut arahan OKT6 dan membuka seluarnya. Si mati hanya memakai boxer. Seterusnya, SP24 melihat OKT1, 2, 3, 4, 6, 11, 13, 15, 16, 17, 18 dan 19 bergilir-gilir memukul si mati. Pada jam 4.45 pagi hingga 5.45 pagi, SP24 melihat OKT6 memegang satu seterika wap dan menyuruh OKT1 hingga OKT5 menekap seterika panas itu ke badan si mati. Arahan OKT6 telah dipatuhi oleh OKT1 hingga OKT5. OKT1 hingga OKT5 menekap seterika panas itu ke badan si mati. Saksi nampak seterika sentuh badan si mati. Saksi ini melihat si mati menjerit dan menggelupur kesakitan setiap kali ditekap dengan seterika wap oleh OKT-OKT. Si mati tertiarap di atas lantai dengan kedua-dua tangan dan kakinya diikat. OKT1 hingga OKT5 hanya berhenti menekap seterika apabila mendengar azan subuh.

[22] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 1.30 pagi, semasa SP25 masuk ke dalam bilik 4–10, beliau melihat OKT1 hingga OKT19 (kecuali OK8) telah pun berada di dalam bilik itu. Seterusnya SP25 melihat si mati dipukul oleh OKT6, 11, 13, 14, 17 dan 19. OKT19 dilihat memukul si mati dengan kayu penyapu di bahagian belakang badan dan kaki dengan kuat. OKT6 pula menumbuk si mati. OKT-OKT lain memukul si mati dengan tangan sahaja. Menurut SP25, kejadian memukul si mati berlaku dari jam1.30 pagi hingga 4.30 pagi. Selepas jam 4.30 pagi, ramai pelajar telah beredar dari bilik 4–10. Yang tinggal hanyalah SP24, SP25 dan OKT1 hingga OKT6. Dari jam 4.45 pagi hingga 5.45 pagi, SP25 melihat OKT6 memegang sebuah sterika wap dan telah menyuruh OKT1 hingga OKT5 menekap seterika panas itu ke badan si mati. OKT1 hingga OKT5 terus menerus bergilir-gilir menekap seterika ke badan si mati sehinggalah mereka mendengar azan subuh barulah mereka berhenti. Kedua-dua SP24 dan SP25 mengesahkan OKT6 tidak menekap seterika ke badan si mati. OKT6 hanya mengarahkan OKT1 hingga OKT5 menekap seterika. Adalah juga keterangan SP25 bahawa OKT6 ada memberitahu SP25 bahawa dia (OKT6) tidak mahu kejadian yang berlaku ke atas si mati sampai ke pengetahuan pegawai atasan.

[23] Daripada 22 Mei 2017 dan beberapa hari selepas itu si mati tetap berada di bilik 4–10. OKT1 dan OKT2 sentiasa mengawal si mati dan tidak meninggalkan si mati tanpa ada salah seorang atau lebih seorang OKT mengawalnya. Bilik di mana si mati berada adalah berkunci. Si mati sentiasa diawasi bagi mengelak daripada diketahui oleh pihak berkuasa UPNM. Kesemua OKT dan si mati takut dibuang sebagai pelajar UPNM atau dikenakan hukuman medan.

[24] Pada 23 Mei 2017, SP23 yang menghuni bilik 4–06 telah pergi ke bilik 4–10 untuk berjumpa dengan SP17. Tetapi SP17 tiada disitu. Semasa masuk ke dalam bilik 4–10 itu, SP23 melihat si mati sedang tidur terbaring di atas

sebuah katil di hujung bilik itu. Si mati tidak berbaju. Hanya sehelai kain pelikat menutup badan si mati dari aras pusat ke lutut. SP23 dapat melihat kulit yang menggelembung, ada tompok-tompok kehitaman di badan dan ada sedikit darah dikulitnya diseluruh badan si mati. Semasa berada di dalam bilik 4–10 itu, SP23 mendengar lima orang pelajar yang berada didalam bilik tersebut bercakap mereka hendak merawat sendiri si mati dan tidak ingin ke hospital kerana takut diketahui jurulatih dan dibuang dari UPNM.

[25] Kasihan kepada si mati, SP23 telah menulis surat layang (P17) meminta si mati diselamatkan. Pada 23 Mei 2017, SP23 telah menyelitkan surat layang itu di hadapan Rumah Sakit Angkatan Tentera. Malangnya, tiada tindakan diambil untuk memberi bantuan kepada si mati. Surat layang ini telah tular dan diketahui oleh OKT1. Untuk mengelak si mati dari dikesan, OKT1 telah membawa si mati dengan kerusi roda ke bilik asrama yang lain iaitu bilik 4–06 yang dihuni oleh SP23. Di bilik 4–06, si mati dijaga oleh OKT2 dan OKT16.

[26] Pada 26 Mei 2017, si mati telah dibawa ke Hotel Lanai Bangi bagi tujuan membawa si mati ke klinik swasta.

[27] Pada 27 Mei 2017, OKT1, 2, 4 dan 6 membawa si mati ke Klinik As-Salam, Bangi. Doktor Azfar bin Hussin (SP7) yang melihat kecederaan si mati telah menulis surat rujukan (P13) supaya si mati dibawa ke Hospital Serdang. Tetapi, si mati, OKT1, 2, 4 dan 6 meminta SP7 membuat rawatan cuci luka sahaja. Bila ditanya oleh SP7 bagaimana kesan terbakar berlaku, OKT2 memberitahu berlaku letupan melibatkan wap ketika latihan di Port Dickson dan telah pun mendapatkan rawatan di Klinik Kesihatan Port Dickson. Walaupun telah diberi surat rujukan, OKT1, 2, 4 dan 6 tidak membawa si mati ke Hospital Serdang. Untuk rawatan cuci luka si mati, SP7 mengenakan caj RM434.

[28] Pada 29 Mei 2017, si mati dibawa balik ke bilik asrama 4–06.

[29] Pada 30 Mei 2017 jam 12 malam, OKT1 dan OKT2 membawa si mati ke apartment De Centrum, Bangi bagi maksud untuk membawa si mati ke Klinik As-Salam sekali lagi pada 31 Mei 2017. Apartment ini disewa dan didiami oleh pelajar UNITEN, SP11 dan SP12 yang juga adalah kawan-kawan OKT1.

[30] Pada 31 Mei 2017, OKT1 dan OKT2 membawa si mati berjumpa Doktor Azfar (SP7) sekali lagi. Si mati dikatakan meminta SP7 membuat *dressing* luka di peha dan punggung. Keterangan SP7 ialah dari pemerhatiannya, beliau melihat banyak cecair yang keluar daripada luka di perut si mati. Beliau juga mendapati si mati banyak meminta bantuan

kawan-kawannya untuk bergerak. Si mati juga dilihat mengalami *dehydrated* kerana bibir dan lidahnya kering dan si mati muntah 2–3 kali di klinik. Untuk kali kedua, SP7 sekali lagi menulis surat rujukan (P14) menasihatkan supaya si mati dibawa ke Hospital Serdang, tetapi, si mati tidak dibawa ke hospital. Untuk rawatan cuci luka kali kedua, SP7 mengenakan caj RM485.50.

[31] Pada 1 Jun 2017, bertempat di Apartment De Centrum, si mati telah kaku selepas makan malam. OKT1 telah menelefon ambulan dan si mati dibawa ke Hospital Serdang serta disahkan telah meninggal dunia pada jam 9.25 malam.

[32] Bedah siasat ke atas jasad si mati telah dilakukan pada 2 Jun 2017 di Hospital Serdang oleh Dr Salmah bt Arshad (SP6). Beliau adalah Pakar Perubatan Forensik, Hospital Serdang. SP6 telah menyediakan satu Laporan Bedah Siasat (P11). Kandungan P11 menyenaraikan jenis kecederaan yang dialami si mati seperti berikut:

Kesan Lecur:

1. Luka lecur derajat 2 berbentuk bintik-bintik dalam susunan 2 barisan sedikit melengkung yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping pada atas bahu kanan berukuran 7.5cm x 4.3cm.
2. Beberapa luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada tengah dada bawah, berukuran 18cm x 10cm yang mengalami kesan penyembuhan di sekeliling tepi luka, manakala bahagian tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair badan yang keluar bercampur darah.
3. Beberapa luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada abdomen kiri berukuran 14.5cm x 6.9cm yang mengalami kesan penyembuhan di sekeliling tepi luka, manakala bahagian tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair badan yang keluar bercampur darah.
4. Luka lecur derajat 2 melintang di bahagian atas pusat yang telah kering berkeruping berukuran 12.1cm x 4cm.
5. Luka lecur derajat 3 melintang di bahagian bawah pusat yang telah mengalami kesan penyembuhan disekeliling luka, manakala bahagian tengah masih basah.
6. Luka lecur derajat 2 di bahagian kiri pusat berukuran 9.1cm x 5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.
7. Luka lecur derajat 2 di bahagian kanan pusat berukuran 9.1cm x 5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.
8. Luka lecur derajat 2 di bahagian kanan abdomen berukuran 10.7cm x 4cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

9. Luka lecur derajat 3 di bahagian sisi kanan abdomen berukuran 8.7cm x 2.7cm yang telah mengalami kesan penyembuhan di keliling luka, manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

10. Luka lecur di bahagian kiri dada berukuran 6.5cm x 4cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

11. Luka lecur derajat 2 di bahagian sisi kiri abdomen berukuran 6.1cm x 3.7cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

12. Beberapa luka lecur derajat 3, bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada sisi rusuk kiri berukuran 12.5cm x 12cm yang mengalami kesan penyembuhan di sekeliling luka, manakala bahagian tengah luka menampakkan otot dan basah cecair badan yang keluar bercampur darah.

13. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada lengan kiri atas depan berukuran 8.5cm x 9cm yang telah mengalami kesan penyembuhan di sekeliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

14. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada lengan kiri bawah depan berukuran 8cm x 6cm yang telah mengalami kesan penyembuhan disekeliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

15. Luka lecur derajat 2 pada legan kiri bawah depan berhampiran pergelangan tangan berukuran 8cm x 8.3cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

16. Luka lecur derajat 2 pada lengan kiri bawah belakang berukuran 11cm x 5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

17. Luka lecur derajat 2 pada lengan kiri bawah belakang berhampiran pergelangan tangan berukuran 5cm x 3cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

18. Luka lecur derajat 2 pada pangkal lengan kiri depan berukuran 11cm x 5.2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

19. Luka lecur derajat 2 pada lengan kiri atas depan berukuran 7.5cm x 3.9cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

20. Luka lecur derajat 3 pada lengan kiri atas belakang berukuran 5.7cm x 4cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping di sekeliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

21. Luka lecur derajat 2 pada siku kiri berukuran 2.5cm x 1.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

22. Luka lecur derajat 2 pada bahu kanan belakang berukuran 6.4cm x 5.3cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

23. Luka lecur derajat 2 pada lengan kanan atas belakang berukuran 14.9cm x 3.2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

24. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada lengan kanan dan siku belakang berukuran 22cm x 10cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

25. Luka lecur derajat 2 pada lengan kanan bawah belakang berukuran 7cm x 3cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering berkeruping.

26. Luka lecur derajat 1 yang telah kering dan berkeruping pada belakang tangan kanan berukuran 7.9cm x 4cm.

27. Luka lecur derajat 1 yang telah kering dan berkeruping pada lengan kanan bawah depan berukuran 14.1cm x 7.5cm.

28. Luka lecur derajat 2 pada lengan kanan bawah depan berukuran 2.5cm x 5.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

29. Luka lecur derajat 2 pada lengan kanan bawah depan berukuran 1cm x 4.7cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

30. Beberapa luka lecur derajat 2 pada zakar berukuran 0.5cm x 0.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

31. Luka lecur derajat 2 pada pangkal peha kiri depan berukuran 12cm x 2.7cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

32. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada peha kiri depan berukuran 34.5cm x 16cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

33. Luka lecur derajat 2 pada pangkal peha kiri depan di atas luka no.32 berukuran 8cm x 3.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

34. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada sisi peha kiri berukuran 18.7cm x 11cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering, manakala ditengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

35. Luka lecur derajat 2 pada sisi peha kiri di atas luka no.34 berukuran 6cm x 3.2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

36. Luka lecur derajat 2 pada lutut kiri berukuran 7cm x 3.2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

37. Luka lecur derajat 2 pada sisi peha kiri di bawah luka no.34 berukuran 9.2cm x 4.6cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

38. Luka lecur derajat 2 pada peha kiri bawah depan di bawah luka no.32 berukuran 7cm x 5.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

39. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada betis kiri depan berukuran 22cm x 13cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering, manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

40. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada sisi betis kiri bawah berukuran 18.5cm x 14cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering, manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan luka.

41. Luka lecur derajat 2 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada sisi betis kiri atas berukuran 13.5cm x 6cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

42. Luka lecur derajat 2 pada betis kiri depan di atas luka no.39 berukuran 12.5cm x 5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

43. Luka lecur derajat 2 pada buku lali kiri berukuran 7.8cm x 4.2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

44. Luka lecur derajat 2 pada pangkal ibu jari kaki kiri dalam berukuran 5.7cm x 5.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

45. Luka lecur derajat 2 pada sisi kaki kiri dalam berukuran 9.7cm x 3.7cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

46. Luka lecur derajat 3 pada peha kanan berukuran 25cm x 15cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering disekeliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

47. Luka lecur derajat 3 pada pangkal peha kanan berukuran 9.5cm x 5.1cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

48. Luka lecur derajat 2 pada sisi peha kanan berukuran 6.4cm x 3.7cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

49. Luka lecur derajat 2 pada sisi peha kanan di sebelah luka no.48 berukuran 5cm x 2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

50. Luka lecur derajat 2 pada sisi peha kanan bawah berukuran 9.6cm x 3.6cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

51. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada sisi betis kanan atas berukuran 16.5cm x 10cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

52. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada betis kanan dalam berukuran 7.5cm x 9.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

53. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada betis kanan berukuran 6.5cm x 6.7cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

54. Luka lecur derajat 2 pada sisi betis kanan bawah berukuran 12cm x 5.2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

55. Luka lecur derajat 3 pada atas kaki kanan berukuran 6.2cm x 3.6cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

56. Luka lecur derajat 2 pada bahu kiri belakang berukuran 5.2cm x 4.8cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

57. Luka lecur derajat 2 pada belakang bahu kiri berukuran 8cm x 8.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

58. Luka lecur derajat 2 pada sisi tulang belikat kiri berukuran 12cm x 2.6cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

59. Luka lecur derajat 2 pada sisi tulang belikat kiri di bawah luka no.58 berukuran 6cm x 2.9cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

60. Luka lecur derajat 2 pada belikat kiri berukuran 7.4cm x 3.1cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

61. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada tengah-tengah belakang badan berukuran 20cm x 18.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

62. Luka lecur derajat 2 pada tengah belakang badan di bawah luka no.61 berukuran 8.2cm x 3.1cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

63. Luka lecur derajat 2 pada tengah belakang badan di bawah luka no.61 dan di kanan luka no.62 berukuran 9cm x 3cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

64. Luka lecur derajat 2 pada tengah belakang badan disebelah kanan luka no.63 berukuran 5cm x 2.8cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

65. Luka lecur derajat 2 pada tengah belakang paras pinggang berukuran 6.6cm x 2.2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

66. Luka lecur derajat 2 pada belakang paras pinggang di sebelah kanan luka no.65 berukuran 5.3cm x 2.3cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

67. Luka lecur derajat 2 pada sisi pinggang kanan belakang berukuran 5.6cm x 1.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

68. Luka lecur derajat 2 pada belikat kanan berukuran 7.8cm x 2.9cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

69. Luka lecur derajat 2 pada belakang badan kanan sebelah luka no.61 berukuran 11.5cm x 2.3cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

70. Luka lecur derajat 2 pada belakang badan kanan di atas luka no.68 berukuran 6.6cm x 1.9cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

71. Luka lecur derajat 3 pada pangkal leher kanan belakang berukuran 8.2cm x 4.7cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

72. Luka lecur derajat 2 pada belakang bahu kanan berukuran 6.6cm x 9.9cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

73. Luka lecur derajat 2 pada belakang ketiak kanan berukuran 5.9cm x 3.3cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

74. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada punggung kanan berukuran 14.5cm x 10cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

75. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada punggung kiri berukuran 13.2cm x 12.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

76. Luka lecur derajat 2 di atas luka no.75 berukuran 9.3cm x 3cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

77. Luka lecur derajat 2 pada pangkal peha kanan belakang berukuran 9.2cm x 3.2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

78. Luka lecur derajat 2 pada pangkal peha kanan belakang di sebelah luka no.77 berukuran 9.2cm x 2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

79. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada peha kanan belakang berukuran 27.1cm x 18cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

80. Luka lecur derajat 2 pada peha kanan belakang berukuran 6.2cm x 3.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

81. Luka lecur derajat 2 pada peha kanan belakang bawah berukuran 9.6cm x 2.8cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

82. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada betis kanan berukuran 25cm x 4.2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

83. Luka lecur derajat 3 bertindih-tindih membentuk satu luka besar pada betis kanan berukuran 25cm x 4.2cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala ditengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

84. Luka lecur derajat 2 pada sisi punggung kiri berukuran 5cm x 4cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

85. Luka lecur derajat 3 pada belakang peha kiri berukuran 12cm x 15cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

86. Luka lecur derajat 3 pada belakang peha kiri bawah berukuran 8cm x 3.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

87. Luka lecur derajat 2 bertindih-tindih membentuk satu luka besar menyeliputi luka no. 85 dan no. 86 berukuran 28cm x15cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

88. Luka lecur derajat 3 pada belakang betis kiri tengah berukuran 9cm x 9.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan pada keliling luka manakala di tengah luka menampakkan otot dan basah dengan cecair dan darah.

89. Luka lecur derajat 2 pada belakang betis kiri atas berukuran 8.5cm x 4cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

90. Luka lecur derajat 2 di bawah luka no.88 berukuran 8.5cm x 5.5cm yang telah mengalami kesan penyembuhan dan kering.

[33] Dari pemeriksaan luaran dan dalaman, SP6 mendapati terdapat kecederaan berikut:

(a) kesan lebam kebiruan pada kelopak mata kiri berukuran 3.5cm x 0.8cm;

(b) luka calar yang telah sembuh pada kening kiri berukuran 1.5cm x 0.4cm; dan

(c) pendarahan di bawah kulit kepala pada bahagian temporal kanan, kiri dan tengah kepala.

[34] Menurut SP6, ketiga-tiga kecederaan ini boleh diakibatkan oleh objek tumpul seperti tangan dan kaki. Saksi ini juga menyatakan kecederaan-kecederaan ini tidak boleh dilakukan oleh si mati sendiri.

[35] Mengenai kesan lecur, SP6 mendapati:

(a) terdapat 90 kesan lecur pada bahagian depan badan, bahagian belakang badan, kedua-dua kaki dan tangan serta kemaluan yang meliputi lebih kurang 80% permukaan badan si mati;

(b) 59 daripada 90 kesan lecur adalah *second degree burn* iaitu 65% daripada keseluruhan luka lecur tersebut;

(c) 29 daripada 90 kesan lecur adalah *third degree burn* iaitu 32% dari keseluruhan luka lecur tersebut. Hanya 3% kesan lecur adalah *first degree burn*; dan

(d) di antara *first*, *second* dan *third degree burn*, luka lecur *third degree burn* adalah yang paling serius dan mengambil masa yang lebih lama untuk sembuh serta meninggalkan parut yang lebih teruk.

(e) kesan lecur disebabkan oleh objek panas. Daripada pattern kesan lecur, ianya seperti disebabkan oleh *steam iron* (P12) yang dipegang menegak.

[36] SP6 kemudiannya membuat rumusan berikut:

(a) apabila luka lecur *second degree* melebihi 25% permukaan kulit atau jika lecur *3rd degree* melebihi 10% permukaan kulit, luka lecur dikelaskan sebagai luka lecur *severe*;

(b) berdasarkan beberapa journal dan buku teks perubatan, luka lecur yang melebihi 30–50% permukaan badan boleh menyebabkan kematian walaupun dengan rawatan, tidak mengira *degree* luka tersebut;

(c) komplikasi luka lecur adalah *hypovolemic shock* (kekurangan cecair di dalam badan), jangkitan kuman, organ penting rosak dan ketidakseimbangan electrolit;

(d) kesan lecur yang dialami si mati secara lazimnya boleh menyebabkan kematian;

(e) peluang si mati untuk hidup adalah tipis; dan

(f) sebab kematian adalah luka bakar *(severe burn).*

[37] Di akhir kes pendakwaan, setelah membuat penilaian maksimum keterangan saksi-saksi pendakwaan, hakim bicara memutuskan bahawa pendakwaan telah berjaya membuktikan suatu kes prima facie terhadap OKT1 hingga OKT19 (kecuali OKT5 dan OK8) bagi pertuduhan di bawah s 330 Kanun Keseksaan dan memanggil kesemua OKT ini membela diri. Bagi

pertuduhan di bawah s 302 Kanun Keseksaan, hakim bicara memerintahkan OKT1 hingga OKT6 membela diri bagi pertuduhan-pertuduhan yang dihadapkan kepada mereka.

KES PEMBELAAN

[38] Pembelaan telah memanggil 20 orang saksi. Mereka terdiri daripada 18 OKT, seorang Pakar Forensik, Doktor Rohayu bin Shahad Adnan (SD19) dan seorang pelajar UPNM bernama Alif Farhan (SD20).

[39] SD19 dipanggil oleh peguam OKT1 dan OKT2 untuk menentusahkan sama ada dapatan SP6 adalah tepat dan konklusif. Manakala SD20 dipanggil oleh peguam OKT3 bagi menyangkal keterangan SP24 dan SP25.

[40] Di peringkat pembelaan, pendakwaan telah memanggil dua orang saksi untuk menyangkal keterangan SD19. Mereka ialah Pegawai Perubatan Rumah Sakit Angkatan Tentera, Dr Harniza bt Kosnan (SP30) dan Pakar Bedah Siasat, Hospital Kuala Lumpur, Dr Mohamad Azaini bin Ibrahim (SP31).

Pembelaan OKT1 (Muhammad Akmal Zuhairi bin Azmal)

[41] OKT1 mengaku, pada 21 Mei 2017 jam lebih kurang 1 pagi, dia bersama SP20 telah mengejutkan si mati di bilik 3–06 dan membawa si mati ke bilik 3–05. Dalam bilik 3–05 OKT1 bertanya kepada si mati mengenai laptop OKT1 yang hilang. Semasa OKT1 menyoal si mati, seorang pelajar telah menolak si mati. Selepas itu, pelajar lain mula memukul si mati. OKT1 menyatakan ada ramai pelajar dalam bilik 3–05 pada waktu itu. OKT1 menafikan beliau memukul si mati.

[42] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 1 pagi, OKT1 masuk ke bilik 4–10 dan nampak keadaan sesak dengan ramai pelajar. OKT1 nampak si mati disoal berhubung kes kecurian laptop OKT1. Pada masa itu, OKT1 ada menyoal si mati dan si mati menjawab dia tidak mengambil laptop. Kecewa dengan jawapan si mati, OKT1 telah menolak si mati. Selepas itu keadaan menjadi tegang dan ramai pelajar tolak dan pukul si mati. Menurut OKT1 kejadian menyoal dan memukul si mati berlaku selama lebih kurang 2 jam. Beliau mengesahkan OKT3, SD20, OKT12, OKT6, Mubin Mustaza, SP24 dan SP25 berada dalam bilik 4–10.

[43] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 4 pagi, bilangan pelajar dalam bilik 4–10 telah berkurangan. Yang ada pada masa itu ialah Mubin Mustaza, SP25, SP24, OKT6, OKT2, OKT3, OKT12 dan Alif Farhan (SD20). Pada masa ini Mubin menekap seterika di bahagian perut si mati dan si mati menjerit

kesakitan. Kemudian Mubin menyerahkan seterika kepada OKT1. OKT1 mengaku dia telah menekap seterika di bahagian tapak kaki dan lutut si mati selama lebih kurang satu saat dan si mati menjerit kesakitan. Selepas itu, OKT1 dan OKT2 keluar dari bilik untuk menghisap rokok. Bila OKT1 masuk semula ke dalam bilik 4–10 pada jam lebih kurang 5 pagi, ahli-ahli bilik 4–10 sedang tidur. OKT1 dan OKT2 tolong sapu losyen gamat pada badan si mati kerana ada kesan-kesan kemerahan seperti sunburn.

[44] Pada 23 Mei 2017, OKT1 dan OKT2 bersama beberapa rakan lain membawa si mati berpindah ke bilik 4–06 kerana pihak atasan hendak memeriksa bilik 4–10 dan si mati tidak mahu pihak atasan jumpa dia.

[45] Daripada 23 Mei 2017 hingga 26 Mei 2017, OKT1 jumpa si mati sehari sekali di bilik 4–06. OKT1 menyatakan si mati dalam keadaan baik, boleh makan dan minum seperti biasa dan kebanyakan luka sembuh sedikit.

[46] Pada 26 Mei 2017, si mati dibawa ke Hotel Bangi Lanai. Pada 27 Mei 2017, OKT1 bersama-sama OKT6, OKT16 dan OKT4 membawa si mati ke Klinik As-Salam, Bangi.

[47] OKT1 menyatakan si mati meminta mereka untuk menemankan si mati semasa diperiksa oleh doktor di Klinik As-Salam.

[48] OKT1 menyatakan Doktor Azfar (SP7) memaklumkan kepada OKT1 bahawa keadaan si mati stabil dan tidak perlu membawanya ke hospital. SP7 memberi ubat antibiotik. OKT1 juga menyatakan rawatan susulan ditetapkan pada 31 Mei 2017 untuk cuci luka si mati.

[49] Pada 28 Mei 2017, si mati dibawa balik ke bilik 4–06 di UPNM.

[50] Pada 30 Mei 2017, si mati dibawa ke Apartment De Centrum, Bangi supaya dapat menghadiri temu janji di Klinik As-Salam pada 31 Mei 2017.

[51] Pada 31 Mei 2017, si mati di bawa ke Klinik As-Salam dan dirawat oleh SP7. OKT1 menyatakan SP7 memberitahu beliau bahawa keadaan si mati okay dan akan memberi ubat tahan muntah dan antibiotik baru. Untuk kedua-dua lawatan ke klinik ini, SP7 mengenakan caj RM919.50. OKT1 membayar RM919.50 dengan menggunakan wang yang dikumpul dari rakan-rakannya.

[52] Pada 1 Jun 2017 jam lebih kurang 12 tengah hari, OKT1 nampak keadaan si mati lemah. OKT1 panik dan menelefon Klinik As-Salam. OKT1 diberitahu untuk memberikan *oral rehydration solution (ORS)* kepada si mati.

OKT1 membeli *ORS* dari farmasi dan memberikan kepada si mati. Selepas minum *ORS*, si mati meminta tolong untuk meniarap. OKT1 menyatakan selepas meniarap, si mati pengsan. OKT1 panik dan membuat panggilan 911. Si mati dibawa ke Hospital Serdang.

[53] Pada jam lebih kurang 9 malam, doktor di wad kecemasan Hospital Serdang memaklumkan bahawa si mati telah meninggal dunia.

[54] OKT1 mengesahkan Abdoul Hakeem (OKT6) adalah Ketua Intake. OKT1 mengaku selain daripada maklumat yang diberikan oleh SP13, beliau tiada bukti lain bahawa si mati yang mencuri laptop OKT1. Beliau juga mengaku bila si mati tidak mengaku mengambil laptop milik OKT1, OKT1 tidak puas hati. OKT1 mengaku semasa si mati dipukul, tiada sesiapa yang menunjukkan bukti si mati yang mengambil laptop itu. OKT1 mengaku si mati menjerit setiap kali ditekap seterika. OKT1 mengaku sepanjang si mati ditekap seterika, dia tidak memberhentikan perbuatan tersebut.

[55] OKT1 tidak pasti sama ada OKT7, 9, 10, 11 dan 12 memukul si mati pada 21 Mei 2017 di bilik 3–05.

[56] OKT1 tidak pasti sama ada OKT2, 3, 4, 6, 11, 13-19 memukul si mati pada 22 Mei 2017 di bilik 4–10.

Pembelaan OKT2 (Muhammad Azamuddin bin Mad Sofi)

[57] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 12.30 malam, OKT2 diajak oleh Mubin Mustaza untuk pergi ke bilik 4–10. OKT2 pergi ke bilik 4–10 pada jam lebih kurang 1.50 pagi. Beliau nampak ada ramai pelajar dalam bilik tersebut. Beliau nampak pelajar-pelajar ini menyoal si mati selama lebih kurang dua jam mengenai kehilangan barang.

[58] OKT2 mengesahkan SP24, SP25, OKT1, Mubin Mustaza, Syukri dan Jumil berada di dalam bilik 4–10. OKT2 mengaku menolak si mati. OKT2 tidak pasti sama ada OKT3, 4, 6, 11 dan OKT13 hingga OKT19 memukul dan menyoal si mati pada 22 Mei 2017 di bilik 4–10. OKT2 mengaku beliau menggunakan seterika pada bahu dan peha si mati lebih kurang satu saat dan si mati menjerit. OKT2 tidak setuju beliau telah tekap seterika pada kemaluan si mati. Beliau juga tidak setuju OKT-OKT bergilir-gilir menseterika si mati. Beliau tidak nampak apa-apa kesan pada badan si mati. OKT2 memberi versi yang lebih kurang dengan OKT1 mengenai sebab-sebab si mati tidak dibawa mendapatkan rawatan di hospital. OKT2 menyatakan si mati tidak buat salah kepada OKT2.

Pembelaan OKT3 (Muhammad Najib bin Mohd Razi)

[59] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 12.30 tengah malam, OKT3 balik ke bilik 4–10 dan nampak ramai pelajar berada di dalam bilik tersebut. Berikutan dari itu, OKT3 telah pergi ke bilik Alif Farhan (SD20) untuk belajar. Pada jam lebih kurang 4.55 pagi, OKT3 balik semula ke bilik 4–10. Abdoul Hakeem (OKT6) menghalang OKT3 dan menyuruh OKT3 untuk menekap seterika pada badan si mati. OKT3 setuju OKT6 yang memberikan arahan kepada OKT3 untuk menggunakan seterika. OKT3 menyatakan apabila OKT3 memegang seterika dan memusing menghadap kepada si mati, si mati menjerit. OKT3 terkejut dan meletak seterika di atas meja. OKT3 mengesahkan pada masa itu, si mati berada di atas lantai tetapi tidak perasan sama ada tangan si mati diikat. Selepas itu, OKT3 meminta kebenaran OKT6 untuk pergi tidur.

[60] OKT3 setuju beliau tidak melaporkan kejadian serta perbuatan OKT6 kepada pihak atasan atas alasan tidak ada keperluan berbuat demikian.

Pembelaan OKT4 (Muhammad Afif Najmudin bin Azahat)

[61] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 1 pagi, OKT4 telah diajak oleh Nuramizan untuk pergi ke bilik 4–10. OKT4 pergi ke bilik 4–10 pada jam lebih kurang 1.30 pagi. OKT4 nampak si mati disoal oleh ramai pelajar tentang beberapa kecurian termasuk laptop. Dan semasa sesi menyoal, berlaku ketegangan dan tolak menolak. Beliau sendiri tidak terlibat dalam kejadian tersebut. OKT4 mengesahkan OKT1, 2, SP 24, SP25, Faiz, Adib dan Mubin ada hadir dalam bilik 4–10.

[62] Seterusnya, OKT4 menyatakan beliau tertidur dan bangun semula pada jam 4.30 pagi. Pada waktu itu, beliau nampak OKT1, OKT2, SP25 dan Mubin berada di tengah-tengah bilik bersama si mati. OKT4 menyatakan Mubin telah menekap seterika beberapa kali pada badan si mati. OKT4 menghampiri si mati dan nampak si mati berpeluh-peluh. OKT4 mengaku beliau telah menekap seterika di bahagian peha luar si mati sebanyak dua kali. OKT4 setuju seterika dalam keadaan panas. Beliau tidak setuju pada masa itu, kaki dan tangan si mati diikat. Akhirnya, OKT4 menyatakan beliau tiada niat untuk mencederakan atau menyebabkan kematian kepada si mati.

Pembelaan OKT5 (Mohamad Shobirin bin Sabri)

[63] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 4 pagi, OKT5 masuk ke dalam bilik 4–10 kerana nampak ada banyak selipar di hadapan bilik tersebut. Pada waktu itu, OKT5 nampak si mati, SP 24, SP25, Syukri Junuh, Mubin dan Luqman Hakim (OKT12). OKT5 juga nampak beberapa orang pelajar sedang menyoal si mati mengenai kes kecurian. Selang beberapa minit, OKT5

diminta oleh seseorang untuk menekap seterika ke atas si mati. OKT5 mengaku beliau menekap seterika di kaki si mati hanya sekali dan si mati menjerit kesakitan.

[64] OKT5 menyatakan budaya UPNM adalah jika ada kecurian, kadet akan menyelesaikan masaalah dengan membuat soal siasat dan dalam soal siasat, pukul memukul merupakan perkara biasa.

Pembelaan OKT6 (Abdoul Hakeem bin Mohd Ali)

[65] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 12.30 tengah malam, OKT6 pergi ke Bilik 4–10 mencari si mati. OKT6 nampak si mati duduk di atas kerusi di kelilingi oleh pelajar-pelajar. Mubin Murtaza dan SP24 tanya soalan mengenai kecurian kepada si mati. OKT6 menyatakan Mubin Murtaza telah menampar si mati dan SP24 menumbuk si mati. Kemudian ramai pelajar masuk ke bilik 4–10. Selepas itu, OKT6 balik ke biliknya untuk membuat *assignment* sehingga jam lebih kurang 4 pagi.

[66] Selepas itu, OKT6 pergi semula ke bilik 4–10 dan nampak Mubin, SP24, Syukri dan Najib. Mubin menseterika si mati dan si mati menjerit. Seterika diberikan kepada OKT3 dan OKT3 seterika lengan si mati. OKT6 beredar bila hampir waktu subuh.

[67] Sebagai Ketua Intake, OKT6 setuju pendapat, cadangan dan arahan OKT6 dipatuhi sebagai tanda hormat oleh pelajar. OKT6 setuju si mati tidak pernah mengaku mencuri laptop. OKT6 setuju beliau tidak arahkan untuk menghentikan penggunaan seterika walaupun si mati tidak mengaku. OKT6 setuju beliau tidak melaporkan kejadian kepada pihak atasan pada bila-bila masa.

Pembelaan OKT7 (Muhammad Hasif bin Ismail)

[68] Pada 21 Mei 2017 jam lebih kurang 2 pagi, OKT7 telah pergi ke bilik 3–05 untuk mengambil *calculator*. Beliau berada di dalam bilik 3–05 selama lebih kurang 2 minit sahaja dan bergerak keluar. OKT7 nampak beberapa pelajar tanya soalan kepada si mati. OKT7 mengesahkan Harikrishna (SP 20), OKT1 dan SP25 berada di dalam bilik 3–05 pada masa itu.

[69] OKT7 menafikan beliau telah menyepak si mati dengan menggunakan kasut sambil menyoal tentang kecurian.

Pembelaan OKT9 (Muhammad Adib Iman bin Fuad Adi Sany)

[70] Pada 21 Mei 2017 jam lebih kurang 1.40 pagi, OKT9 pergi ke bilik 3–05 untuk meminjam sabun cuci baju daripada Mohamad Syazwan bin Musa (OKT10). Beliau berada di dalam bilik tersebut lebih kurang satu hingga dua minit sahaja. Pada masa itu, beliau nampak OKT1, SP20, Mubin, SP25, OKT10 dan OKT12 berada di dalam bilik 3–05 macam bersembang. Selepas ambil sabun, beliau terus keluar dari bilik tersebut.

[71] OKT9 menafikan beliau masuk ke bilik 3–05 untuk menumbuk dan menyepak si mati bergilir-gilir untuk memeras pengakuan daripada si mati.

[72] OKT9 juga menafikan beliau ada pergi ke bilik 4–10 pada 22 Mei 2017.

Pembelaan OKT10 (Mohamad Syazwan bin Musa)

[73] Pada 21 Mei 2017 jam lebih kurang 2 pagi, OKT10 balik ke biliknya di 3–05 dan nampak OKT1, Fitri, Daud, SP25 dan SP 26 tetapi tidak pasti mereka ini buat apa. Beliau tidak nampak si mati. Dari jam 4 pagi hingga 6.30 pagi beliau tidur dan tidak tahu apa yang berlaku. Beliau menafikan beliau memukul si mati bergili-gilir untuk memeras pengakuan daripada si mati.

Pembelaan OKT11 (Muhammad Amirul Asraff bin Mala)

[74] Pada 21 Mei 2017 jam lebih kurang 2 pagi, OKT11 telah pergi ke bilik 3–05 untuk bermain *game* dalam telefon dan telinga beliau ditutup dengan *earphone*. OKT11 menyatakan ada ramai pelajar yang masuk ke dalam bilik itu. Beliau cuma nampak OKT1, SP20 dan SP26. Beliau menafikan memukul si mati bergilir-gilir untuk memeras pengakuan daripada si mati.

[75] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 1–2 pagi, OKT11 pergi ke bilik 4–10 dan nampak bilik itu penuh dengan 20–25 orang pelajar. Beliau tidak perasan sama ada si mati berada dalam bilik tersebut. OKT11 tidak boleh masuk ke dalam bilik tersebut kerana terlalu penuh dan beliau balik ke bilik 3–03.

Pembelaan OKT12 (Luqman Hakim bin Shamsuri Agus)

[76] Pada 21 Mei 2017, OKT12 menyatakan beliau telah tidur dan tidak tahu apa yang berlaku dalam bilik 3–05. Beliau menafikan memukul si mati bergilir-gilir untuk memeras pengakuan daripada si mati walaupun beliau mengaku berada di dalam bilik 3–05 dan 4–10.

Pembelaan OKT13 (Mohd Hafiz Fauzan bin Ismail)

[77] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 12.30 tengah malam, OKT13 masuk ke dalam bilik 4–10 dan mendapati bilik itu dipenuhi dengan ramai pelajar. OKT13 pergi ke bilik itu untuk berjumpa Alif Farhan (SD20) mengenai *assignment*. OKT13 menyatakan pelajar-pelajar cuma bersembang-sembang. Selepas itu, OKT13 mengajak SD20 ke bilik OKT13 untuk belajar. OKT13 menafikan beliau memukul si mati bergilir-gilir untuk memeras pengakuan daripada si mati.

Pembelaan OKT14 (Mohamad Lukhmanul Hakim bin Mohd Zain)

[78] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 12 tengah malam, OKT14 balik ke biliknya, bilik 4–10. Dalam bilik 4–10 itu, OKT14 nampak ada si mati dan OKT6 dan ramai pelajar. OKT14 tidak suka dengan keadaan tersebut dan keluar ke bilik 4–07 untuk berehat.

[79] Pada jam lebih kurang 2 pagi, OKT14 balik semula ke bilik 4–10 dan mendapati bilik itu masih sesak dengan ramai pelajar. Beliau nampak si mati, OKT6, OKT2, SP25, tetapi beliau tidak nampak apa yang berlaku dalam bilik tersebut dan terus tidur.

[80] OKT14 menafikan beliau telah memukul si mati bergilir-gilir untuk memeras pengakuan daripada si mati.

Pembelaan OKT15 (Ahmad Shafwan bin Berdal)

[81] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 1.30 pagi, OKT15 pergi ke bilik 4–10 sebab nampak ada ramai pelajar yang masuk bilik tersebut. Beliau berada dalam bilik tersebut dua minit sahaja. Selepas itu beliau keluar dari bilik itu untuk menyiapkan *assignment*.

[82] Menurut OKT15, dalam bilik 4–10 ada lebih kurang 20 orang pelajar. Beliau tidak pasti sama ada OKT1, 2, 3, 4, 11, 13, 14, 18 dan 19 ada di dalam bilik tersebut. Tetapi beliau yakin OKT6 ada di dalam bilik 4–10 dan si mati berada di tengah-tengah bilik. OKT15 tahu OKT1 hilang laptop. OKT15 menafikan beliau memukul si mati bergilir-gilir untuk memeras pengakuan daripada si mati.

Pembelaan OKT16 (Muhammad Sufi bin Mohd Mustapha)

[83] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 1.30 pagi, OKT16 pergi ke bilik 4–10 memanggil OKT15 untuk bertanya mengenai *assignment*. Beliau berada dalam bilik itu satu minit sahaja. Dalam bilik itu, OKT16 nampak ada ramai pelajar. Beliau nampak SP24 dan SP25. Selepas jumpa OKT15, OKT16

keluar dari bilik 4–10. OKT16 menafikan beliau memukul si mati untuk memeras pengakuan daripada si mati.

Pembelaan OKT17 (Noriznan Izzairi bin Noor Azhar)

[84] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 2 pagi, OKT17 dimaklumkan oleh Fitri Sukarno bahawa si mati kena 'seta' (*settle* masalah). OKT17 berada di dalam bilik 4–10 selama tiga minit sahaja. Beliau nampak dalam bilik itu ada SP25, OKT6, OKT1, si mati dan ramai lagi yang beliau tidak ingat. Beliau tidak melihat ada kejadian memukul berkaitan laptop hilang. OKT17 menafikan beliau memukul si mati untuk memeras pengakuan daripada si mati.

Pembelaan OKT18 (Muhamad Ashraf bin Haji Abdullah)

[85] Pada 22 Mei 2017, OKT18 telah pergi ke bilik 4–10 kerana bilik itu sesak dengan pelajar. OKT18 dengar perbualan mengenai webbing set. Tidak ada insiden pukul memukul. OKT18 nampak SP24, SP25 dan si mati berada dalam bilik tersebut. Beliau berada dalam bilik 4–10 selama dua hingga tiga minit dan selepas itu beredar dari situ.

[86] OKT18 menafikan beliau memukul si mati untuk memeras pengakuan daripada si mati.

Pembelaan OKT19 (Muhamad Danial Firdaus bin Azmir)

[87] Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 2.30 pagi, OKT19 pergi ke bilik 4–10 untuk memulangkan telefon milik OKT6 kepada OKT6. Beliau berada dalam bilik 4–10 tidak sampai 1 minit. Dalam kurang dari 1 minit itu, OKT19 nampak ada ramai pelajar dalam bilik tersebut termasuk si mati, Mubin, SP24 dan SP25. OKT19 menyatakan SP 24 dan SP25 tidak bercakap benar dan hanya untuk menyelamatkan diri.

[88] OKT19 menafikan beliau memukul si mati untuk memeras pengakuan daripada si mati.

[89] Doktor Rohayu, (SD19) berkhidmat sebagai Ketua Jabatan Forensik di Hospital Sungai Buloh. Perlantikan SD19 dibuat melalui surat Tetuan AmerBon bertarikh 19 Oktober 2019 kepada SD19 (eksh D10). D10 menyatakan skop kerja dan terma rujukan berikut:

Terma Rujukan

(i) untuk menganalisa dan mengenal pasti punca kematian mangsa;

(ii) untuk meneliti dan menentusahkan sama ada keputusan dan/atau dapatan pakar patologi (SP6) di dalam kes ini adalah tepat dan konklusif; dan

(iii) untuk mengesan sama ada terdapat sebarang faktor utama atau faktor lain yang boleh dan/atau telah menyumbang kepada kematian mangsa selain daripada luka bakaran yang dialami olehnya terutama apabila luka bakaran tersebut telah menunjukkan kesan-kesan penyembuhan.

[90] Dokumen-dokumen yang dikemukakan kepada SD19 untuk rujukan adalah:

(a) kertas pertuduhan;

(b) gambar bedah siasat mangsa;

(c) gambar seterika wap;

(d) laporan bedah siasat;

(e) surat bertarikh 27 Mei 2017 yang disediakan oleh Klinik As-Salam (P13);

(f) surat bertarikh 31 Mei 2017 yang disediakan oleh Klinik As-Salam (P14);

(g) laporan toksilogi (D7);

(h) pernyataan saksi Dr Salmah bt Arshad (WSSP6); and

(i) transkrip keterangan SP3, SP4, SP5, SP7 dan SP29.

[91] Setelah merujuk kepada dokumen-dokumen yang dinyatakan di para [90] di atas, SD19 membuat rumusan berikut:

(a) hanya 67% permukaan badan si mati yang ada kesan lecur. Bukannya 80%;

(b) luka lecur tidak serius. Luka lecur derajat 1 (*first degree burn*) adalah sama dengan *sunburn*;

(c) daripada 67% bahagian badan yang terbakar, 50% telah sembuh; dan

(d) dapatan SP6 bahawa sebab kematian ialah luka bakaran (*severe burn*) adalah tidak tepat dan tidak konklusif.

[92] SD19 berpendapat sebab kematian adalah *inflammation chest infection* dan *major burn sequela*. *Injury suffered by this incident resulted in elektrolit imbalance and immune compromised*.

[93] Alif Farhan (SD20) memberi keterangan seperti berikut. Pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 1.30 pagi beliau pergi ke bilik 4–10 dan mendapati ada ramai orang. SD20 berada di dalam bilik tersebut selama 30 minit. Semasa di dalam bilik 4–10, ada seseorang minta tumbuk si mati. SD20 pergi kepada si mati dan kata *sorry man* dan tepuk bahu si mati. Seterusnya SD20 keluar dari bilik itu setelah diajak oleh OKT3 ke bilik 4–11 untuk belajar.

[94] SD20 menyatakan OKT3 sampai ke bilik 4–11, sepuluh minit selepas SD20 sampai ke bilik 4–11 iaitu lebih kurang pukul 2.10 pagi. SD20 menyatakan OKT3 keluar dari bilik 4–11 dan pergi ke bilik 4–10 pada jam lebih kurang 4.45 pagi.

[95] Untuk menyangkal keterangan SD19 bahawa si mati mempunyai masalah jantung sebelum kejadian kes ini, pendakwaan telah memanggil Doktor Harniza Kosnan (SP30).

[96] SP30 telah berkhidmat sebagai Pegawai Perubatan di Rumah Sakit Angkatan Tentera sehingga Ogos 2018. Dengan merujuk kepada rekod perubatan, SP 30 menyatakan si mati telah lulus dan layak dari segi kesihatan untuk menjalani latihan ketenteraan. Status keputusan kesihatan si mati adalah 'FE'. Status FE diberikan apabila seseorang pelatih itu telah menjalani pemeriksaan fizikal secara menyeluruh dan didapati tiada sebarang penyakit atau kecacatan.

[97] SP30 juga menyatakan sepanjang si mati belajar di UPNM, si mati tidak pernah hadir ke pusat kesihatan UPNM mengadu kesukaran atau sesak nafas, sakit jantung atau apa-apa sakit selain daripada demam dan sakit lutut.

[98] Seterusnya, SP30 juga menyatakan semasa aktiviti lasak yang dijalankan di UPNM, semua penyakit, jika ada, akan menunjukkan *symptom* kepada jurulatih. Tiada penyakit yang boleh dirahsiakan/ditipu oleh Kadet UPNM.

[99] Untuk menyangkal keterangan SD19, pendakwaan juga telah memanggil Pakar Patologi Forensik iaitu Doktor Mohamad Azaini bin Ibrahim (SP31). SP31 berkhidmat sebagai Ketua Jabatan Perubatan Forensik Hospital Kuala Lumpur.

[100] Semasa pemeriksaan balas SP31 telah ditanya oleh peguam OKT1 dan OKT2 dengan soalan-soalan berikut:

> S: Would it be safe for me to suggest that the conclusion made by Dr Salmah may not be complete and conclusive because of certain things which were not properly done in order to rule out other possibility?

J: Pada pendapat saya, main issue disini ialah the burns yang menyebabkan kematian. Ya, saya berpendapat secara amnya sebab kematian yang diberikan dalam laporannya adalah berpandukan kepada kecederaan burn yang dialami si mati dan yang boleh bawa kepada kematian. Jadi bagi saya sebab kematian yang diberikan itu adalah betul.

S: But my question is it conclusive?

J: Saya berpendapat ya.

[101] Akhir sekali, SP31 menyatakan orang yang terbaik yang dapat memberikan sebab kematian ialah patologi yang melakukan bedah siasat yang mula kerana patologi itu yang mempunyai akses kepada jasad si mati dan membuat siasatan ke atas mayat.

DAPATAN HAKIM BICARA DI AKHIR KES PEMBELAAN BAGI PERTUDUHAN S 330 KANUN KESEKSAAN

[102] Di ms 209 Rekod Rayuan Jld 1(2), hakim bicara memutuskan:

Manakala untuk pertuduhan di bawah seksyen 330 KK kesemua tertuduh yang dipanggil membela diri adalah didapati bersalah. Dalam erti kata lain, tertuduh iaitu T1, T7, T9, T10, T11 dan T12, di bawah pertuduhan seksyen 330 KK berhubung kejadian pada 21.5.2017 dan T1, T2, T3, T4, T6, T11, T13, T14, T15, T16, T17, T18 dan T19 berhubung kejadian pada 22.5.2017, didapati bersalah. Kesemua mereka dihukum 3 tahun penjara.

DAPATAN HAKIM BICARA DI AKHIR KES PEMBELAAN BAGI PERTUDUHAN S 302 KANUN KESEKSAAN

[103] Di ms 208–209 rekod rayuan Jld 1(2), hakim bicara memutuskan:

Pada 2.11.2021, di akhir perbicaraan, setelah Mahkamah Tinggi ini mendengar pembelaan seramai 18 orang tertuduh dan keterangan saksi-saksi serta barang kes yang mereka kemukakan dan setelah meneliti semula keseluruhan keterangan kes pihak pendakwaan dan segala hujahan-hujahan lisan dan bertulis yang dikemukakan oleh semua pihak, Mahkamah ini telah memutuskan bahawa pihak pendakwaan hanya berjaya membuktikan kesalahan di bawah seksyen 304(a) Kanun Keseksaan dibaca bersama seksyen 34 Kanun Keseksaan ke atas T1 hingga T5 dan juga untuk T6 di bawah seksyen 109 Kanun Keseksaan kerana bersubahat. Oleh yang demikian, tertuduh T1 hingga T6 yang dituduh di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan telah didapati bersalah di bawah kesalahan yang lebih ringan iaitu seksyen 304(a) Kanun Keseksaan dan dihukum 18 tahun penjara dari tarikh tangkap.

RAYUAN OKT-OKT7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 DAN 19 TERHADAP SABITAN

[104] Secara umumnya, isu-isu yang dibangkitkan oleh kesemua 12 OKT ini adalah:

(a) tiada kes prima facie;

(b) tiada niat bersama;

(c) SP24 dan SP25 adalah rakan sejenayah dan keterangan mereka tidak boleh dipercayai; dan

(d) pembelaan OKT-OKT tidak dipertimbangkan.

[105] Kesemua empat isu itu membawa maksud bahawa hakim bicara dikatakan telah tidak menilai dengan betul (*properly*) keseluruhan keterangan. Di peringkat rayuan, mahkamah ini mempunyai kuasa budibicara untuk menilai semula semua keterangan.

[106] Dalam kes *Ahmad Najib bin Aris v Public Prosecutor* [2009] 2 MLJ 613, Zulkefli Ahmad Makinudin HMP (beliau pada ketika itu) semasa menyampaikan penghakiman mahkamah menyatakan:

> As regards the first main ground of appeal, I am of the view that the Court of Appeal has the power to review or to re-evaluate all the evidence as adduced by the prosecution. The Court of Appeal is in the position to do so in the present case even though the grounds of decision, of then trial judge as appearing in the appeal records is found lacking in specific findings. The Court of Appeal has the discretion to re-evaluate the remaining evidence and to scrutinize in totality such other evidence, apart from the confession to determine whether the evidence is sufficient to satisfy all the elements of the charges against the appellant. After all such steps been taken, the Court of Appeal is obliged to scrutinize whether to affirm the conviction against the appellant.

[107] Pendekatan yang sama diambil oleh Mahkamah Persekutuan dalam kes *Public Prosecutor v Azilah bin Hadri & Anor* [2015] 1 MLJ 617; [2015] 1 CL J 579. Dalam kes itu, Suriyadi Halim Omar HMP memutuskan:

> [102] We hold the view that even if the trial judge had failed to mention of any evaluation of common intention in his written grounds of judgment, the Court of Appeal, which in law reheard the case when exercising its appellate function, was empowered and also duty bound to carry out an evaluation exercise to determine whether common intention did exist. Here the Court of Appeal equally failed to do that. An appeal is a continuation of proceedings by way of rehearing and an appeal court may subject the evidence to a critical re-examination. (*Ahmad Najib bin Aris v Public Prosecutor* [2009] 2 MLJ 613; [2009] 2 CLJ 800; *Mohamad Deraman v Public Prosecutor* [2011] 3 MLJ 280; [2011] 3 CLJ 601).

[108] Keputusan Mahkamah Persekutuan di dalam kedua-dua kes di atas mengikat mahkamah ini. Oleh itu, kami akan menilai semula kesemua keterangan untuk menentukan sama ada wujud kes prima facie; sama ada wujud niat bersama; sama ada SP24 dan SP25 adalah rakan sejenayah dan sama ada pembelaan OKT-OKT ada dipertimbangkan.

KES PRIMA FACIE

[109] Seksyen 180 Kanun Tatacara Jenayah memperuntukkan:

> (1) When the case for the prosecution is concluded, the Court shall consider whether the prosecution has made out a prima facie case against the accused.
>
> (2) If the Court finds that the prosecution has not made out a prima facie case against the accused, the Court shall record an order of acquittal.
>
> (3) If the Court finds that a prima facie case has been made out against the accused on the offence charged the Court shall call upon the accused to enter on his defence.

[110] Ujian untuk menentukan sama ada kes prima facie wujud atau tidak dinyatakan oleh Mahkamah Persekutuan dalam kes *Balachandran v Public Prosecutor* [2005] 2 MLJ 301 seperti berikut:

> The test at the close of the case for the prosecution would therefore be: is the evidence sufficient to convict the accused if he elects to remain silent? If the answer is in the affirmative then a prima facie case has been made out. This must, as of necessity, require a consideration of the existence of any reasonable doubt in the case for the prosecution. If there is any such doubt there can be no prima facie case.

[111] Untuk mendapatkan sabitan bagi pertuduhan s 330 KK, pendakwaan perlu membuktikan dua elemen berikut:

(a) OKT-OKT1, 7, 9, 10, 11 dan 12 telah dengan sengaja menyebabkan cedera kepada si mati bagi kejadian pada 21 Mei 2017; dan OKT-OKT1, 2, 3, 4, 6, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18 dan 19 telah dengan sengaja menyebabkan cedera kepada si mati pada kejadian 22 Mei 2017; dan

(b) bahawa kecederaan yang diakibatkan kepada si mati adalah bagi maksud hendak memeras pengakuan bersalah mencuri laptop.

[112] Untuk membuktikan elemen pertama, pendakwaan bergantung kepada keterangan SP 24, SP25 dan SP 26. Bagi kejadian pada 21 Mei 2017, SP25 berada di dalam bilik 3–05 dan beliau nampak OKT1, 7, 9, 10, 11 dan 12 memukul si mati dengan tangan dan kaki secara bergilir-gilir. Bagi kejadian pada 22 Mei 2017, kedua-dua SP 24 dan SP25 turut berada di dalam bilik

4–10. SP25 nampak OKT6, 11, 13, 14, 17 dan 19 pukul si mati. Manakala SP24 pula nampak OKT1, 2, 3, 4, 6, 11, 13, 15, 16, 17, 18 dan 19 memukul si mati. SP26 pula kata pada 21 Mei 2017, beliau nampak OKT7 dan OKT10 memukul si mati.

[113] Adalah keterangan SP25 bahawa beliau pasti siapa yang pukul si mati kerana beliau kenal kesemua OKT-OKT, boleh menyebut nama mereka dan mengecam mereka di mahkamah.

[114] Seterusnya, SP25 juga ada menyatakan bahawa OKT1 sendiri telah memberitahu beliau bahawa OKT1 berniat hendak memukul si mati sebelum kejadian 21 Mei 2017 berlaku.

[115] Hakim bicara mendapati SP24 adalah saksi yang boleh dipercayai dan memutuskan seperti berikut:

> [94] SP24 memberi keterangan bukan untuk mereka-reka cerita tetapi memberitahu kejadian sebenar. Mahkamah dapati keterangan SP24 tidak berpihak, yang mana semasa kejadian pada 21 hb di bilik 3–05, beliau tetap mengatakan tidak dapat camkan siapakah 6 hingga 7 orang yang mengelilingi ZF yang sedang duduk di atas lantai pada masa itu. Namun bagi kejadian pada 22 Mei 2017 jam lebih kurang 1.30 pagi hingga 4.30 pagi di bilik 4–10, SP24 memberitahu beliau melihat ZF dipukul oleh T1, T2, T3, T4, T6, T11, T13, T15, T16, T17, T18 dan T19 secara bergilir-gilir.

[116] Hakim bicara juga mendapati SP25 adalah saksi yang boleh dipercayai dan memutuskan seperti berikut:

> [114] Mahkamah dapati SP25 adalah saksi yang boleh dipercayai apabila tidak cuba menambah-nambahkan cerita di mana SP25 menyatakan T6 tidak mencucuh seterika ke atas ZF dan hanya mengarahkan sahaja T1 hingga T5 melakukan perbuatan mencucuh.

[117] Dapatan hakim bicara mengenai kebolehpercayaan SP24 dan SP25 adalah dapatan fakta yang dibuat selepas hakim bicara melihat dan mendengar SP24 dan SP25 memberi keterangan mengenai siapa dan bagaimana si mati dipukul. Adalah undang-undang mantap bahawa dapatan fakta oleh hakim bicara mengenai kredibiliti saksi tidak seharusnya diganggu oleh mahkamah di peringkat rayuan kecuali jika terdapat salah arah, tidak menurut undang-undang dan terdapat keterangan kukuh yang menunjukkan bahawa hakim bicara telah terkhilaf di dalam menilai keterangan yang telah dikemukakan semasa perbicaraan.

[118] Di dalam kes *Amri bin Ibrahim & Anor v Public Prosecutor and another appeal* [2017] 1 MLJ 1; [2017] 1 CLJ 617, Mahkamah Persekutuan telah menyatakan seperti berikut:

A

> [51] It is trite law that the view of the trial judge as to the credibility of a witness must be given proper weight and consideration. An appellate court should be slow in disturbing such finding of fact arrived at by the trial judge, who had the advantage of seeing and hearing the witness, unless there were substantial and compelling reasons for disagreeing.

B

[119] Di dalam kes *Lai Kim Hon & Ors v Public Prosecutor* [1981] 1 MLJ 84; [1980] 1 LNS 197, Mahkamah Persekutuan telah memutuskan seperti berikut:

C

> The principle of law governing appeals in criminal cases on questions of fact is well established, in that the Appeal Court will not interfere unless the balance of evidence is grossly against the conviction especially upon a finding of a specific fact involving the evaluation of the evidence of a witness founded on the credibility of such witness.

D

[120] Dalam kes ini, kami mendapati hakim bicara telah membuat penilaian yang betul apabila menerima keterangan SP24 dan SP25. Keterangan kedua-dua saksi ini adalah jelas dan saling melengkapi antara satu sama lain. Maka, tidak ada sebab untuk kami mengganggu dapatan fakta yang dibuat oleh hakim bicara.

E

[121] Seterusnya, kami mendapati keterangan SP24 dan SP25 bahawa si mati dipukul oleh ramai pelajar UPNM disokong oleh keterangan kawan wanita si mati, SP18. Keterangan saksi ini yang tidak disangkal ialah SP18 telah berjumpa dengan si mati pada 26 Mei 2017 semasa si mati berada di dalam kereta untuk dibawa ke Hotel Lanai Bangi oleh OKT1, 2, 4 dan 16. Dalam pertemuan singkat itu, si mati telah memberitahu SP18 bahawa beliau telah dipukul beramai-ramai dan beliau sakit.

F

G

[122] Selanjutnya, keterangan SP24 dan SP25 juga disokong oleh keterangan perubatan daripada SP6 dan laporan bedah siasat P11.

[123] Oleh itu, kami berpuas hati bahawa elemen pertama telah dipenuhi melalui keterangan SP24, SP25, SP26 dan SP6 yang telah diterima oleh hakim bicara.

H

[124] Beralih kepada elemen kedua iaitu OKT-OKT ini telah memeras pengakuan mencuri laptop dari si mati. Kecuali OKT1, hampir kesemua OKT menyatakan mereka tidak menyoal si mati sebab laptop itu bukan kepunyaan mereka dan oleh itu mereka tidak memeras pengakuan bersalah daripada si mati.

I

[125] Sekali lagi kami merujuk kepada keterangan SP25. Kejadian pada 21 Mei 2017 dan 22 Mei 2017 diistilahkan oleh SP25 sebagai sesi soalsiasat.

SP25 menceritakan bagaimana soal siasat dilakukan seperti berikut:

> sambil tanya, mereka pukul si mati. OKT1 yang banyak tanya dan si mati kata dia tak ambil. Walaupun dipukul beramai-ramai, si mati tidak mengaku mengambil laptop OKT1.

[126] Soal siasat pada 21 Mei 2017 berlaku dari jam 2.30 pagi hingga 5.30 pagi menunjukkan selama 3 jam OKT-OKT memeras pengakuan daripada si mati. Soal siasat pada 22 Mei 2017 berlaku dari jam lebih kurang 1.30 pagi hingga 4.30 pagi menunjukkan sekali lagi selama 3 jam OKT-OKT memeras pengakuan daripada si mati. Inferen yang boleh dibuat dari soalsiat yang lama ialah si mati tidak mengaku mencuri laptop OKT1.

[127] Pada hemat kami, keterangan SP25 sudah memadai untuk membuktikan OKT-OKT ini bergilir-gilir menyoal dan memukul si mati apabila si mati tidak mengaku. Tujuan mereka berterusan memukul si mati pada 21 Mei 2017 dan 22 Mei 2017 itu adalah untuk mendapat pengakuan daripada si mati bahawa dia telah mengambil laptop OKT1.

[128] Tidak ada keperluan untuk pendakwaan membuktikan setiap OKT menyoal si mati kerana mereka dituduh melakukan pemerasan untuk mendapat pengakuan secara niat bersama.

[129] Oleh itu, kami berpuas hati bahawa elemen kedua telah dibuktikan melalui keterangan SP25.

[130] Dengan terbuktinya kedua-dua elemen kesalahan, kami berpuas hati bahawa suatu kes prima facie telah dibuktikan oleh pendakwaan terhadap OKT-OKT ini.

NIAT BERSAMA

[131] Oleh kerana OKT-OKT ini dituduh melakukan kesalahan s 330 Kanun Keseksaan secara niat bersama di bawah s 34 Kanun Keseksaan, pendakwaan perlu membuktikan elemen niat bersama. Komplen OKT-OKT ialah tidak ada keterangan OKT-OKT ini telah membuat perancangan terdahulu (*pre-arranged plan*) atau berpakat (*meeting of minds*) untuk memeras pengakuan daripada si mati. Mereka mengatakan apa yang berlaku adalah sebaliknya iaitu mereka beramai-ramai datang ke tempat kejadian tanpa dirancang. Hakim bicara juga dikatakan tidak menganalisa dan tidak membuat dapatan mengenai elemen niat bersama.

[132] Seksyen 34 Kanun Keseksaan memperuntukkan:

34. When a criminal act is done by several persons, in furtherance of the common intention of all, each of such persons is liable for that act in the same manner as if the act were done by him alone.

[133] Elemen-elemen penting bagi membuktikan niat bersama di bawah s 34 yang perlu dibuktikan oleh pendakwaan ialah:

(a) wujudnya suatu perbuatan jenayah oleh OKT-OKT;

(b) penglibatan setiap OKT-OKT di dalam melakukan perbuatan jenayah tersebut;

(c) wujud niat bersama diantara OKT-OKT; dan

(d) perbuatan jenayah tersebut dilakukan lanjutan daripada niat bersama OKT-OKT tersebut.

[134] Dalam kes *Dato Mokhtar bin Hashim & Anor v Public Prosecutor* [1983] 2 MLJ 232, Hashim Yeop Sani (late CJ Malaya) menyatakan:

Thus it is clear that the leading feature of s 34 of the Penal Code is the element of participation in action. Two preliminary elements are in fact necessary to fulfill the requirements of s 34. First, there must be evidence (direct or by inference) the accused was present at the scene of the crime. Secondly, there must be evidence to show that there was prior concert or a prearranged plan involving the accused. This is logical because how can there be participation without physical presence? Even passive participation may require physical presence.

[135] Dalam kes *Bashir v State of Allahabad* AIR 1953 All 668, ms 671, keperluan untuk membuktikan elemen *pre-arranged* plan telah dijelaskan seperti berikut:

In *Mahbub Shah* 'common intention' was held to imply a 'pre-arranged plan'. This does not mean either that there should be confabulation, discussion and agreement in writing or by word, nor that the plan should be arranged for a considerable time before the doing of the criminal act. The judicial committee in the case of *Mahbub Shah*, did not lay down that a certain interval should elapse between the formation of a pre-arranged plan and the doing of the criminal act and did not negative the formation of a pre-arranged plan just a moment before the doing of the criminal act.

[136] Pendekatan yang sama diambil dalam kes *(1) Namasiyiam (2) Rajindran (3) Goh Chin Peng, and (4) Ng Ah Kiat v Public Prosecutor* [1987] 2 MLJ 336 di mana Mahkamah Agong menyatakan:

Direct evidence of a prior plan to commit an offence is not necessary in every case because common intention may develop on the spot and without any long interval of time between it and the doing of the act commonly intended. In such a case, common intention may be inferred from the facts and circumstances of the case.

[137] Menerima pakai prinsip undang-undang yang dinyatakan dalam kes *Namasiyiam*, mahkamah ini perlu meneliti keseluruhan fakta kes untuk menentukan sama ada wujud niat bersama. Pertama sekali, dalam kes ini, OKT-OKT tahu bahawa OKT1 telah hilang laptop dan si mati telah dituduh mencuri laptop OKT1. Keterangan SP24 dan SP25 yang tidak disangkal ialah sudah menjadi tradisi di UPNM apabila ada masalah, pelajar-pelajar UPNM akan mengambil tindakan sendiri. Selanjutnya, kedua-dua saksi ini juga menyatakan sudah menjadi amalan pelajar-pelajar UPNM untuk memukul pelajar yang mencuri sehingga mengaku. Pelajar-pelajar lain turut sama memukul sebagai tanda kawan menolong kawan.

[138] Di sini, OKT1 telah memberitahu SP25 akan niatnya untuk memukul si mati. OKT1, 7, 9, 10, 11 dan 12 hadir di bilik 3–05 pada masa kejadian pertama. OKT1, 2, 3, 4, 6, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18 dan 19 hadir pada masa kejadian kedua. Dalam kedua-dua kejadian ini, OKT-OKT bukan setakat hadir secara fizikal ke tempat kejadian semasa si mati dipukul, malah mereka bersama-sama dengan OKT1 mengambil bahagian menyoal dan memukul si mati. Tujuan mereka hadir ke tempat kesalahan jenayah dilakukan ialah untuk bersama-sama menolong OKT1 melakukan kesalahan jenayah. Perbuatan OKT-OKT ini menunjukkan niat bersama mereka ialah untuk memukul si mati bagi maksud memeras pengakuan daripada si mati. Niat bersama ini boleh terbentuk pada ketika itu (*may develop on the spot*) semasa mereka datang beramai-ramai ke tempat kesalahan jenayah dilakukan dan memukul si mati. Maka, walaupun tidak ada keterangan OKT-OKT ini telah membuat perancangan terdahulu untuk memukul si mati, kehadiran mereka di tempat kejadian dan penglibatan mereka dalam melakukan kesalahan jenayah sudah memadai untuk membuktikan niat bersama.

[139] Atas fakta dan keadaan kes ini, kami berpuas hati bahawa pendakwaan telah membuktikan elemen niat bersama OKT-OKT untuk melakukan kesalahan jenayah iaitu mencederakan si mati bagi maksud memeras pengakuan daripada si mati apabila OKT-OKT ini telah hadir ke tempat kesalahan jenayah dilakukan dan mengambil bahagian melakukan kesalahan jenayah lanjutan daripada niat bersama mereka semua.

SAMA ADA SP24 DAN SP25 ADALAH RAKAN SEJENAYAH (*ACCOMPLICE*)

[140] OKT-OKT mengatakan SP24 dan SP25 adalah rakan sejenayah, tidak boleh dipercayai dan keterangan mereka memerlukan keterangan sokongan atas alasan-alasan berikut:

(a) mereka tidak membuat laporan polis mengenai kesalahan jenayah yang dilakukan oleh OKT-OKT;

(b) mereka tidak menghalang buli;

(c) mereka bukan pemerhati yang tidak bersalah (*innocent bystander*); dan

(d) mereka bersalah kerana *illegal omissions*.

[141] Seksyen 133 Akta Keterangan 1950 memperuntukkan:

> An accomplice shall be a competent witness against an accused person; and a conviction is not illegal merely because it proceeds upon the uncorroborated testimony of an accomplice.

[142] Dalam kes *Davies v Director of Public Prosecutions* [1954] 1 All ER 507, House of Lords mentakrifkan *accomplice* sebagai:

> Persons who are particeps criminis in respect of the actual crime charged, whether as principals or accessories before or after the fact in felonies or persons committing, procuring or aiding and abetting in the case of misdemeanours are accomplice.

[143] Pendakwaan mengatakan SP24 dan SP25 bukanlah rakan sejenayah kerana mereka tidak mengambil bahagian dalam kejadian memukul si mati. Mereka hadir ke tempat kejadian sebagai pemerhati sahaja. Pendakwaan bergantung kepada kes *Om Prakash v State* AIR 1956 All 241 yang memutuskan:

> A person present on the scene might or might not be guilty by the application of section 34 IPC. If he is present on the scene for the purpose of participating in the offence, he would certainly be guilty as a participator in the offence. On the other hand, if he is present there merely as a spectator, he would not be guilty.

[144] Kami bersetuju dengan hujahan pendakwaan bahawa SP24 dan SP25 tidak mengambil bahagian memukul si mati. Mereka hadir ke tempat kejadian sebagai pemerhati sahaja. Keterangan SP24 ialah beliau tidak dapat melarang OKT-OKT daripada memukul si mati sebab OKT beramai-ramai tengah pukul si mati dan mungkin dia (SP24) juga akan kena pukul sekali. SP25 pula menyatakan beliau tidak boleh buat apa-apa bila melihat si mati dipukul sebab awal lagi dah halang tapi mereka tak nak dengar.

[145] Oleh itu, kami memutuskan SP24 dan SP25 bukanlah rakan sejenayah dan keterangan mereka boleh berdiri sendiri tanpa keperluan keterangan sokongan.

PEMBELAAN OKT-OKT TIDAK DIPERTIMBANGKAN

[146] Seksyen 182A Kanun Tatacara Jenayah memperuntukkan:

> 182A Procedure at the conclusion of the trial

(1) At the conclusion of the trial, the Court shall consider all the evidence adduced before it and shall decide whether the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt.

(2) If the Court finds that the prosecution has proved its case beyond reasonable doubts, the Court shall find the accused guilty and he may be convicted thereon.

(3) If the Court finds that the prosecution has not proved its case beyond reasonable doubt, the Court shall record and order of acquittal.

[147] Mohamed Azmi SCJ memutuskan dalam kes *Mohamad Radhi bin Yaakob v Public Prosecutor* [1991] 3 MLJ 169 di ms 171:

> We are of the view that whenever a criminal case is decided on the basis of the truth of the prosecution's case as against the falsity of the defence story, a trial judge must in accordance with the principle laid down in *Mat v Public Prosecutor* [1963] MLJ 263 go one step further before convicting the accused by giving due consideration as to why the defence story, though could not be believed, did not raise a reasonable doubt in the prosecution's case. Thus, even though a judge does not accept or believe the accused's explanation, the accused must not be convicted until the court is satisfied for sufficient reason that such explanation does not cast a reasonable doubt in the prosecution case.

[148] Kesemua OKT mengaku mereka berada di tempat kejadian. Mereka bersetuju ada ramai pelajar di tempat kejadian, tetapi kesemua OKT menafikan mereka telah memukul si mati. Pembelaan mereka adalah suatu penafian semata-mata dan tidak menimbulkan keraguan yang munasabah kepada kes pendakwaan. Ini adalah kerana OKT9 dan OKT10 mengesahkan SP25 hadir di tempat kejadian pertama. Kehadiran SP24 dan SP25 di tempat kejadian kedua disahkan oleh OKT1, 2, 4, 16, 18 dan 19. OKT1, 2, 4, 6 dan 7 setuju di kedua-dua tempat kejadian, si mati duduk di atas kerusi di tengah-tengah bilik disoal siasat oleh ramai pelajar dan si mati dipukul. Mereka juga menyatakan soal siasat adalah mengenai laptop OKT1 yang hilang. OKT1 dan OKT6 mengesahkan soal siasat berlaku selama 2 jam dalam suasana tegang dan bising. Pengesahan oleh OKT1 dan OKT6 bahawa adanya soal siasat dibuat terhadap si mati dan si mati dipukul adalah menyokong keterangan SP24 dan SP25.

[149] Maka, fokus pelajar-pelajar pada masa dan ketika itu adalah kepada si mati, untuk mendapat pengakuan bersalah daripadanya. Oleh itu, adalah tidak munasabah sama sekali untuk OKT-OKT yang lain mengatakan pelajar-pelajar hanya bersembang dan mereka tidak nampak kejadian pukul berlaku. Keterangan sebegini adalah keterangan bohong. Seolah-olah mereka masuk ke dalam bilik tempat kesalahan jenayah dilakukan dalam keadaan tunduk kepala, tutup kedua-dua telinga dan tutup kedua-dua mata. Perlakuan sebegini tentulah mustahil untuk dipercayai. Atas sebab-sebab inilah, kami

memutuskan bahawa pembelaan penafian tidak menimbulkan apa-apa keraguan yang munasabah kepada kes pendakwaan.

[150] Oleh itu, kami sebulat suara mendapati sabitan terhadap OKT7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 dan 19 adalah selamat. Maka, rayuan mereka ditolak. Sabitan dikekalkan.

RAYUAN PENDAKWAAN TERHADAP PINDAAN PERTUDUHAN DARIPADA S 302 KANUN KESEKSAAN KEPADA S 304(A) KANUN KESEKSAAN

[151] Pendakwaan membangkitkan isu berikut:

(i) Hakim Bicara telah terkhilaf apabila meminda pertuduhan seksyen 302 Kanun Keseksaan kepada pertuduhan yang lebih ringan di bawah seksyen 304(a) Kanun Keseksaan setelah Hakim Bicara menerima keterangan SP6 dan menolak keterangan SD19.

[152] Seksyen 299 Kanun Keseksaan memperuntukkan:

299 Culpable homicide

Whoever causes death by doing an act with the intention of causing death, or with the intention of causing such bodily injury as is likely to cause death, or with the knowledge that he is likely by such act to cause death, commits the offence of culpable homicide.

[153] *Culpable homicide* bukanlah bunuh jika termasuk di bawah lima kecualian (*exception*) di bawah s 300 Kanun Keseksaan.

[154] Seksyen 304 Kanun Keseksaan memperuntukkan:

304 Punishment for culpable homicide not amounting to murder. Whoever commits culpable homicide not amounting to murder shall be punished —

(a) with imprisonment for a term which may extend to thirty years, and shall also be liable to fine, if the act by which the death is caused is done with the intention of causing death, or of causing such bodily injury as is likely to cause death.

[155] Dalam kes ini, di akhir perbicaraan, hakim bicara memutuskan:

[821] Mahkamah ini daripada penelitian keseluruhan keterangan SP6 dan saksi pakar pembelaan SD19 ke atas laporan pakar mereka ternyata jika diguna pakai dua kes di atas, *tidak dapat ditentukan kecederaan yang mana pada badan si mati yang menyebabkan kematian si mati*. Walaupun pihak pendakwaan memanggil saksi rebuttal SP30 namun mahkamah ini masih terikat dengan dua kes *Cheong Kam Kuen* dan *Pubalan* di atas yang *memerlukan mahkamah meneliti kecederaan yang paling serius untuk melihat niat tertuduh-tertuduh* terjatuh di bawah s 300 KK.

Kes-kes tersebut memutuskan atas isu ini iaitu 'the pathologist as to whether the injuries inflicted on the deceased were sufficient in the ordinary course of nature to cause death' atau hanya di bawah s 299 KK iaitu suatu kesalahan hanya di bawah s 304(a) KK yang mana dari *pakar pathologi gagal dibuktikan tanpa sebarang keraguan munasabah kecederaan yang dikenakan ke atas si mati 'were sufficient in the ordinary course of nature to cause death'*.

[156] Dari pembacaan kami di para [821] di atas, hakim bicara memberi tiga sebab meminda pertuduhan:

(i) tidak diketahui kecederaan yang mana satu di badan si mati yang menyebabkan kematian;

(ii) mahkamah terikat dengan kes *Cheong Kam Kuen* untuk mencari kecederaan yang paling serius yang menunjukkan niat tertuduh untuk menyebabkan kematian; dan

(iii) SP6 gagal membuktikan tanpa keraguan yang munasabah bahawa kecederaan si mati adalah mencukupi dalam keadaan biasa untuk menyebabkan kematian.

[157] Sebab nombor (iii) di atas menunjukkan hakim bicara telah berubah fikiran dan menolak keterangan SP6. Sedangkan, di akhir kes pendakwaan, hakim bicara telah membuat dapatan bahawa s 300(c) Kanun Keseksaan terpakai kepada fakta kes ini. Di ms 308–309 rekod rayuan Jld 1(2), hakim bicara memutuskan:

[234] Kecederaan ini dalam keadaan perjalanan yang biasa telah membawa maut. Ini adalah fakta di dalam *medical science* yang mana keterangan perubatan diperlukan untuk membantu mahkamah membuat keputusan. Di dalam kes ini, pakar bedah siasat, Dr Salmah yang telah menjalani bedah siasat ke atas jasad ZF, telah mendapati 90 kesan luka bakar. SP6 menerangkankecederaan sebagaimana telah diterangkan terdahulu dalam alasan ini, dan dalam dapatan SP6, bahawa ZF telah meninggal dunia akibat daripada luka lecur yang teruk (*severe*).

[235] Merujuk kepada kes *Zulkiple bin Mohamad v Public Prosecutor* [2022] 1 MLJ 479; [2022] 1 CLJ 673, suatu keputusan Mahkamah Persekutuan, elemen niat membunuh di bawah klausa (c) s 300 KK bahawa kematian bukanlah akibat yang diniatkan tetapi kematian telah berlaku, bukan kerana diniatkan tetapi kerana kecederaan badan yang diniatkan adalah jenis yang mencukupi dalam keadaan biasa untuk mengakibatkan kematian. Mahkamah Persekutuan dalam keputusannya menyatakan:

> It is clear therefore that where the prosecution relies on cl (c) of s 300 of the Penal Code, it is not required to prove intention to cause bodily injury of a kind that is sufficient in the ordinary course of nature to cause death. All that is required is proof of intention to inflict the injury that is proves to be present, irrespective of whether the injury is grievous or trivial.

[236] Oleh itu, kecederaan ini pada ZF adalah kecederaan yang cukup dalam

keadaan biasa membawa kematian dan jatuh kepada klausa (c) s 300. Seterika P12 yang telah ditunjukkan kepada SP6 diakui oleh SP6 sebagai boleh mengakibatkan luka bakar pada ZF.

[158] Dalam mencapai keputusannya, hakim bicara telah merujuk kepada dua kes Mahkamah Persekutuan iaitu:

(a) *Cheong Kam Kuen v Public Prosecutor* [2013] 1 MLJ 15; [2012] 6 AMR 573; [2012] 8 CLJ 537; dan

(b) *Pubalan a/l Peremal v Public Prosecutor* [2020] 5 MLJ 442; [2020] 8 CLJ 306.

[159] Dalam kedua-dua kes yang dirujuk itu, Mahkamah Persekutuan mendapati pihak pendakwaan hanya berjaya membuktikan tertuduh mempunyai niat untuk menyebabkan kecederaan kepada si mati. Tetapi, pendakwaan gagal membuktikan tanpa keraguan yang munasabah bahawa kecederaan yang dikenakan kepada si mati adalah mencukupi dalam keadaan biasa untuk menyebabkan kematian.

[160] Dalam kes *Cheong Kam Kuen v Public Prosecutor*, fakta ringkasnya ialah mangsa dalam kes itu mengalami lebih 100 kecederaan dan hanya satu kecederaan di kepala yang dikatakan fatal. Tetapi, pakar pathologi dalam kes itu (SP10) memberi keterangan berikut:

The injury to the head can cause death whereas the others are not fatal by itself.

[161] Berdasarkan kepada keterangan SP10, Mahkamah Persekutuan bersetuju dengan peguam perayu bahawa tiada keterangan dari pathologi (SP10) mengenai sama ada kecederaan yang dikenakan ke atas si mati adalah mencukupi dalam keadaan biasa untuk menyebabkan kematian. Maka, apa yang dibuktikan ialah perayu tidak ada niat untuk menyebabkan kematian.

[162] Dengan hormatnya, kami mendapati fakta dalam kes *Cheong Kam Kuen* adalah berbeza dengan fakta dalam kes ini. Perbezaan yang pertama ialah dalam kes *Cheong Kam Kuen*, walaupun terdapat 100 kecederaan pada si mati, keterangan pathologi ialah hanya satu kecederaan sahaja fatal. Baki 99 kecederaan adalah tidak fatal. Sedangkan dalam kes di hadapan kami, ada 90 kesan lecur dan SP6 tidak pernah kata hanya ada satu kesan lecur yang fatal dan baki 89 kesan lecur tidak fatal. Perbezaan kedua ialah dalam kes *Cheong Kam Kuen*, pathologi (SP10) tidak menyatakan kecederaan yang dialami si mati adalah mencukupi dalam keadaan biasa untuk menyebabkan kematian. Sedangkan dalam kes ini, SP6 telah memberi keterangan kesan lecur secara lazimnya boleh menyebabkan kematian. SP6 telah memberikan jawapan berikut bila disoal oleh timbalan pendakwa raya:

TPR: Adakah kesan lecur itu lazimnya mencukupi untuk menyebabkan kematian?

SP6: Ya

[163] Maka, kami mendapati kes *Cheong Kam Kuen* tidak terpakai kepada fakta kes ini.

[164] Dalam kes di hadapan kami ini, kami mendapati hakim bicara telah terkeliru apabila menyatakan tidak diketahui kecederaan yang mana satu pada badan si mati yang menyebabkan kematian. Hakim bicara juga terkhilaf apabila menyatakan mahkamah perlu mencari apakah kecederaan yang paling serius untuk menentukan sama ada OKT-OKT ada niat untuk menyebabkan kematian. Sebenarnya, untuk s 300(c) KK terpakai, pendakwaan hanya perlu membuktikan OKT-OKT mempunyai niat untuk menyebabkan kecederaan. Pendakwaan tidak perlu membuktikan OKT-OKT mempunyai niat untuk menyebabkan kecederaan yang secara lazimnya boleh menyebabkan kematian. Sila rujuk kes *Virsa Singh v The State of Punjab* 1958 AIR 465 dan *Zulkiple bin Mohamad v Public Prosecutor* [2022] 1 MLJ 479; [2022] 1 CLJ 673.

[165] Dalam kes ini, pihak pendakwaan telah membuktikan semua inti pati s 300(c) Kanun Keseksaan. Oleh itu, kami mendapati hakim bicara telah terkhilaf apabila meminda pertuduhan s 302 Kanun Keseksaan kepada s 304(a) Kanun Keseksaan.

[166] Berikutan dari itu, kami sebulat suara membenarkan rayuan pendakwaan. Keputusan hakim bicara meminda pertuduhan diketepikan dan pertuduhan asal di bawah s 302 Kanun Keseksaan dihidupkan semula (*reinstated*).

RAYUAN OKT1 HINGGA OKT6 TERHADAP SABITAN

[167] Isu-isu yang dibangkitkan oleh OKT1 hingga OKT6 bolehlah dirumuskan seperti berikut:

(a) tiada niat bersama untuk melakukan bunuh; dan

(b) pertuduhan terhadap OKT6 adalah cacat kerana pertuduhan tidak menyatakan apakah cara subahat yang dilakukan.

[168] Sebelum kami menjawab isu-isu yang dibangkitkan, adalah perlu disebutkan terlebih dahulu inti pati bagi kesalahan bunuh.

KESALAHAN BUNUH DAN INTI PATINYA

[169] Seksyen 300 Kanun Keseksaan memperuntukkan:

300 Except in the cases hereinafter excepted, culpable homicide is murder:

(a) if the act by which the death is caused is done with the intention of causing death;

(b) if it is done with the intention of causing such bodily injury as the offender knows to be likely to cause the death of the person to whom the harm is caused;

(c) if it is done with the intention of causing the bodily injury to any person, and the bodily injury intended to be inflicted is sufficient in the ordinary course of nature to cause death; or

(d) if the person committing the act knows that it is so imminently dangerous that it must in all probability cause death, or such bodily injury as is likely to cause death, and commits such act without any excuse for incurring the risk of causing death, or such injury as aforesaid.

[170] Pihak pendakwaan bergantung kepada s 300(c) Kanun Keseksaan.

[171] Untuk mendapatkan sabitan yang boleh dihukum di bawah s 302 Kanun Keseksaan, inti pati-inti pati berikut mesti dibuktikan terhadap OKT1-OKT5:

(a) bahawa Zulfarhan Osman bin Zulkarnain (ZF) telah mati;

(b) bahawa ZF mati akibat daripada kecederaan yang dialami olehnya;

(c) bahawa kecederaan ZF diakibatkan oleh perbuatan OKT1-OKT5; dan

(d) bahawa kecederaan yang diakibatkan kepada si mati secara lazimnya adalah mencukupi untuk menyebabkan kematian.

[172] Pada peringkat ini, kami merujuk kepada kes *Virsa Singh v The State of Punjab* 1958 AIR 465 at p 467 di mana V Bose J menyatakan elemen-elemen penting s 300(c) Kanun Keseksaan seperti berikut:

> First, it must establish, quite objectively, that a bodily injury is present; Secondly, the nature of the injury must be proved. These are purely objective investigations. Thirdly, it must be proved that there was an intention to inflict that particular bodily injury, that is to say, that it was not accidental or unintentional, or that some other kind of injury was intended. Once these three elements are proved to be present, the enquiry proceeds further and, fourthly, it must be proved that the injury of the type just described made up of the three elements set out above is sufficient to cause death in the ordinary course of nature. This part of the enquiry is purely objective and inferential and has nothing to do with the intention of the offender. Once these four elements are established by the prosecution (and, of

course, the burden is on the prosecution throughout) the offence is murder under s 300 'thirdly'. It does not matter that there was no intention to cause death. It does not matter that there was no intention even to cause an injury of a kind that is sufficient to cause death in the ordinary course of nature (not that there is any real distinction between the two). It does not even matter that there is no knowledge that an act of that kind will be likely to cause death. Once the intention to cause bodily injury actually found to be present is proved, the rest of the enquiry is purely objective and the only question is whether, as a matter of purely objective inference, the injury is sufficient in the ordinary course of nature to cause death. No one has a license to run around inflicting injuries that are sufficient to cause death in the ordinary course of nature and claim that they are not guilty of murder. If they inflict injuries of that kind, they must face the consequences; that they can only escape if it can be shown, or reasonably deduced, that the injury was accidental or otherwise unintentional.

[173] Bagi elemen pertama, Zulfarhan Osman bin Zulkarnain telah meninggal dunia, fakta ini diakui oleh OKT1-OKT5.

[174] Bagi elemen kedua, Zulfarhan Osman bin Zulkarnain meninggal dunia akibat kecederaan yang dialaminya. SP6 menyatakan sebab kematian ialah kesan luka bakar (*severe burn*).

[175] Bagi elemen ketiga-kecederaan Zulfarhan Osman bin Zulkarnain adalah diakibatkan oleh perbuatan OKT1-OKT5 yang dilakukan dengan niat untuk menyebabkan kecederaan kepada ZF.

[176] Pendakwaan bergantung kepada keterangan SP24 dan SP25. Kedua-dua saksi ini melihat perbuatan OKT1 hingga OKT5 menekap seterika wap yang panas ke atas badan si mati seperti berikut:

(a) si mati terbaring di atas lantai dalam keadaan tidak berbaju. Hanya memakai boxer. Tangan dan kaki si mati diikat;

(b) Seterika kena badan si mati;

(c) si mati menjerit kesakitan dan mengelupur setiap kali terkena seterika;

(d) OKT1-OKT5 bergilir-gilir menekap seterika ke badan si mati; dan

(e) Perbuatan menekap seterika berlaku selama lebih kurang satu jam daripada jam 4.45 pagi hingga 5.45 pagi. OKT-OKT hanya berhenti menekap seterika bila mereka mendengar azan subuh.

[177] Dalam kes ini OKT1 mengaku beliau menekap seterika dua kali sahaja iaitu di tapak kaki dan lutut si mati. OKT2 mengaku menekap seterika dua kali iaitu di peha dan bahu si mati. OKT3 mengaku menekap seterika sekali sahaja

A iaitu dikaki si mati. OKT4 mengaku menekap seterika dua kali tanpa menyebut di bahagian mana badan si mati. OKT5 mengaku menekap seterika sekali sahaja iaitu di kaki si mati.

B **[178]** Kelima-lima OKT tidak menyatakan mereka menekap seterika ke badan si mati secara tidak sengaja. Maka, mereka mengaku mereka sengaja menekap seterika untuk mencederakan si mati. Tetapi mereka tidak mengaku mereka ada niat untuk menyebabkan luka bakar (*severe burn*) sebab setiap seorang dari mereka hanya tekap satu saat di kaki, lutut, peha dan bahu si mati. Bukannya di organ badan yang penting (bukan di *vital organ*). Seterika juga dikatakan di letak sejengkal dari si mati dan tidak terkena badan si mati. Selanjutnya, mereka juga kata mereka tidak tahu perbuatan tekap seterika boleh mengakibatkan luka bakar kerana mereka hanya nampak kesan kemerah-merahan sahaja di badan si mati. Niat OKT1 hingga OKT5 di infer (dibuat kesimpulan) oleh mahkamah dengan melihat kepada perbuatan mereka.

E **[179]** OKT1 hingga OKT5 hanya mengaku mereka berlima menekap seterika lapan kali sahaja dan setiap tekapan hanya mengambil masa lebih kurang satu saat. Jika keterangan OKT1 hingga OKT5 dianggap benar, ini bermakna hanya akan ada lapan kesan lecur di badan si mati. Sedangkan SP6 mendapati ada 90 kesan lecur. Untuk menghasilkan 90 kesan lecur di badan si mati, adalah munasabah untuk mahkamah mengatakan bahawa seterika itu perlu ditekap banyak kali ke badan si mati untuk menghasilkan 90 kesan lecur ini. Maka, sudah tentulah juga masa yang diambil untuk menghasilkan 90 kesan lecur itu agak lama, bukannya lapan saat.

G **[180]** Ini bermakna keterangan SP24 dan SP25 bahawa perbuatan kelima-lima OKT menekap seterika berlaku selama lebih kurang satu jam daripada jam dari 4.45 pagi hingga 5.45 pagi disokong oleh keterangan SP6 yang mendapati ada 90 kesan lecur. Jika satu tekapan memakan masa satu saat, maka tekapan berulang-ulang kali bermakna lebih daripada 60 saat atau satu jam.

H **[181]** Oleh itu, kami mendapati keterangan OKT1 hingga OKT5 bahawa mereka hanya menekap seterika lapan kali sahaja ke badan si mati adalah keterangan yang tidak benar dan tidak boleh dipercayai sama sekali.

I **[182]** Sebaliknya, kami mendapati dan memutuskan disini bahawa oleh kerana tiada orang lain yang menekap seterika selain daripada OKT1 hingga OKT5 maka, 90 kesan lecur di badan si mati seperti yang didapati oleh SP6 adalah kesan lecur yang diakibatkan oleh perbuatan OKT1 hingga OKT5 menekap seterika itu ke badan si mati selama 1 jam dari jam 4.45 pagi hingga 5.45 pagi pada 22 Mei 2017. Seterusnya, kami juga mendapati dan

memutuskan bahawa OKT1 hingga OKT5 secara bergilir-gilir melakukan perbuatan menekap seterika berulang-ulang kali ke atas badan si mati.

[183] Selanjutnya, kami juga mendapati OKT1 hingga OKT5 telah menekap seterika berkali-kali di seluruh bahagian depan dan belakang badan si mati, di kedua-dua kaki dan tangan si mati dan di kemaluan si mati. Perbuatan mereka telah mengakibatkan lebih kurang 80% permukaan badan si mati (seperti yang didapati oleh SP6) melecur.

[184] Pada hemat kami, perkara OKT1 hingga OKT5 tidak tahu bahawa perbuatan mereka boleh mengakibatkan luka bakar adalah tidak relevan untuk dipertimbangkan. Keterangan SP6 ialah pada awalnya wap panas akan meninggalkan kesan kemerahan. Kemudian, selepas beberapa jam, ia akan jadi lebih teruk dan menggelembung. SP23 bercakap benar apabila beliau melihat dan nampak seluruh kulit badan si mati menggelembung, ada kesan kehitaman dan kesan darah sehingga SP23 menulis surat layang. Jika SP23 boleh nampak kecederaan si mati adalah teruk adalah tidak munasabah sama sekali, bagaimana OKT1 hingga OKT5 tidak boleh nampak kecederaan sejelas ini.

[185] Setelah menghalusi semua keterangan, kami memutuskan, dengan perbuatan mereka, OKT1 hingga OKT5 telah menseterika si mati dengan niat untuk mencederakan si mati dengan luka bakar (*severe burn*). Oleh itu elemen ketiga telah dipenuhi.

[186] Elemen keempat-sama ada kecederaan luka bakar (*severe burn*) pada lazimnya boleh membawa kepada kematian.

[187] Mengenai elemen keempat, SP6 dan SD19 telah memberi pendapat yang berbeza. SP6 menyatakan luka bakar secara lazimnya boleh menyebabkan kematian. Manakala SD19 menyatakan kematian si mati bukan disebabkan oleh luka bakar, tetapi kerana si mati ada *chest infection* sepuluh hingga 14 hari sebelum kejadian tekapan seterika berlaku.

[188] Disebabkan ada percanggahan pendapat di antara SP6 dan SD19, peguam OKT1 dan OKT2 menghujahkan pendapat SP6 adalah tidak konklusif dan sabitan di bawah s 302 adalah tidak selamat. Peguam juga menghujahkan terdapat banyak faktor yang boleh menyebabkan kematian si mati. Di antaranya ialah *hyperkaliemia* iaitu kandungan garam yang tinggi dalam darah si mati yang boleh menyebabkan jantung berhenti; si mati enggan dirawat dan jantung si mati tidak normal.

[189] Kami mendapati hujahan peguam OKT1 dan OKT2 tidak bermerit. Peguam hanya membuat spekulasi sedangkan keterangan SP6 ialah kecederaan luka lecur si mati adalah sangat teruk. Jawapan SP6 ketika disoal balas oleh

peguam OKT1 dan OKT2 adalah relevan dan diperturunkan disini:

> S: Jadi dalam kata lain kalau perkara ini dapat atau telah ditangani ubatan yang betul diberikan, proper rehydration consultation, pending referral diberikan, a proper advice as to the diet and what kind of thing he could consume, there is the possibility that Zulfarhan boleh diselamatkan?
>
> J: Susah dengan kecederaan dia.
>
> S: Jadi perkara tersebut boleh menyumbang kepada sebab-sebab kematian?
>
> J: Tapi kecederaan sendiri sudah melebihi.
>
> S: But with proper treatment this incident could have been avoided?
>
> J: Tipis

[190] Keterangan SP6 disokong oleh SP31. SP31 menyatakan bahawa orang yang terbaik untuk memberitahu sebab kematian adalah patologi yang mula-mula membuat bedah siasat. Untuk kes ini, beliau setuju dengan pendapat SP6 iaitu sebab kematian ialah luka bakar.

[191] Beralih kepada keterangan SD19. SD19 berpendapat sebab kematian adalah *inflammation chest infection* dan *major burn sequela. Injury suffered by this incident resulted in elektrolit imbalance and immune compromised*.

[192] Hakim bicara tidak menerima keterangan SD19 apabila memutuskan di para 681 dan 811 rekod rayuan Jld 1(3):

> [681] Mahkamah ini ada bertanyakan kepada SD19 mengapa beliau tidak menyentuh langsung berkenaan punca kematian akibat dari *dehydration* ini. Mahkamah ini mendapati saksi ini bukan secara suci hati memberi suatu pendapat yang diharap 'impartial' tetapi meninggalkan mana-mana isu yang tidak menyebelahi tertuduh. Ini dapat dilihat beliau meninggalkan fakta bahawa ZF selepas ditekap dengan seterika wap telah dikawal oleh seorang atau lebih tertuduh sepanjang masa 24 jam. Walaupun tiada keterangan apakah akibat jika ZF meminta bantuan namun keterangan menunjukkan secara melimpah ruah beliau dikawal ketat sehingga ke saat beliau menemui ajalnya.
>
> [811] Keterangan SD19 Dr. Rohayu hanya memberi dapatan yang menyebelahi tertuduh-tertuduh. Walaupun tidak berkesempatan melihat dan memeriksa jasad si mati, SD19 masih bertegas menyatakan dapatan dan pemeriksaan jasad oleh SP6 Dr. Salmah kematian akibat daripada luka bakar sebagai tidak konklusif. SD19 paling gagal apabila gagal memberi komen tentang kegagalan intervention rawatan boleh menyelamatkan si mati. Namun begitu SD19 masih berpendapat penyakit jantung si mati yang ada sebelum kejadian akan menyebabkan si mati menemui ajal walaupun tidak cedera akibat seterika wap. Begitu tepat, *defensive* dan yakin dapatan SD19 apabila menyatakan penyakit jantung itu mungkin berlaku pada hari kejadian tetapi bukan selepas ditekap dengan seterika adalah semata-mata untuk menegakkan benang yang basah. SD19 berpatah arang membuat pemeriksaan atas *slide* walaupun tanpa kebenaran pihak ketua jabatan dan menerima bayaran daripada peguam.

[193] Pada hemat kami, hakim bicara membuat keputusan yang betul apabila menolak keterangan SD19 kerana SD19 terikat dengan terma nombor (iii) eksh D10 iaitu untuk mencari faktor-faktor lain yang boleh menyebabkan kematian si mati semata-mata untuk menimbulkan keraguan kepada kes pendakwaan. Maka, apa jua sebab kematian yang dinyatakan oleh SD19 bukanlah sebab kematian yang sebenarnya. Maka, adalah tidak selamat untuk mahkamah menerima keterangan SD19.

[194] Adalah pendapat kami bahawa orang yang terbaik untuk memberi keterangan mengenai sebab kematian adalah SP6 yang membuat bedah siasat dan melihat jasad si mati. SP6 ada kelebihan untuk melihat saiz, jumlah dan tahap keseriusan luka lecur untuk membuat suatu dapatan konklusif sama ada luka lecur itu sangat teruk dan boleh menyebabkan kematian. Kesemua kelebihan ini tidak ada pada SD19.

[195] Selain daripada itu, SP6 telah memberi penjelasan yang dapat difahami dengan mudah bahawa akibat daripada kesan lecur, cecair daripada badan akan keluar dan menyebabkan si mati mengalami dehydration. Seterusnya, kesan lecur ini akan menyebabkan organ di dalam badan seperti jantung dan paru-paru tidak berfungsi. Maknanya, kesan lecur ini memberi *domino effect*.

[196] Sungguhpun begitu, SP6 mendapati kesan lecur yang dialami oleh si mati ini adalah cukup teruk dan peluang untuk si mati hidup adalah tipis walaupun dengan rawatan. SP6 yakin sebab kematian adalah luka bakar.

[197] Dengan tertolaknya keterangan SD19, maka kami memutuskan sebab kematian si mati adalah luka bakar dan sebab ini adalah konklusif. Seterusnya, kami juga menerima keterangan SP6 bahawa luka bakar secara lazimnya boleh menyebabkan kematian. Oleh itu, elemen keempat juga telah dipenuhi.

[198] Dengan kesemua elemen s 300(c) Kanun Keseksaan telah dipenuhi, maka kami memutuskan bahawa pendakwaan telah membuktikan tanpa keraguan yang munasabah bahawa OKT1-OKT5 telah melakukan kesalahan bunuh. Oleh itu sabitan di bawah seksyen 304(a) Kanun Keseksaan diketepikan dan diganti dengan sabitan di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan. Rayuan pendakwa raya atas sabitan dibenarkan. Rayuan balas OKT1 sehingga OKT6 terhadap sabitan ditolak.

NIAT BERSAMA

[199] Dalam kes ini OKT1 hingga OKT5 dituduh melakukan bunuh secara niat bersama di bawah s 34 Kanun Keseksaan. Apa yang perlu dibuktikan oleh pendakwaan ialah wujudnya niat bersama antara OKT1-OKT5 untuk melakukan satu perbuatan jenayah dan sebagai lanjutan kepada niat bersama

itu, satu kesalahan jenayah telah dilakukan.

[200] Dalam kes *Farose bin Tamure Mohamad Khan v Public Prosecutor and other appeals* [2016] 6 MLJ 277; [2016] 9 CLJ 769, Md Raus Sharif PMR (beliau pada ketika itu) membincangkan pemakaian s 34 Kanun Keseksaan seperti berikut:

> [65] Where s 34 of the Penal Code is invoked, it is not incumbent on the prosecution to prove that there existed between theparticipants a common intention to commit the crime actually committed. As long as there is a common intention to commit a criminal act, which resulted to the commission of a crime actually committed, s 34 can operate against all persons involvedin the commission of the actual crime.
>
> [66] The existence of a common intention is a question of fact in each case to be proved mainly as a matter of inference from the circumstances of the case. Direct evidence as proof is difficult to procure because the common intention is essentially a state of mind. Invariably inferences have to rely upon arising from such acts or conduct of the accused, the manner in which the accused arrived at the scene, the nature of injury caused by one or some of them or such other relevant circumstances available. The totality of the circumstances must be taken into consideration inarriving at a conclusion whether there is a common intention to commit the offence for which the accused could be convicted.

[201] Mengguna pakai prinsip undang-undang di atas kepada fakta kes ini, adalah suatu fakta yang telah dibuktikan bahawa pada masa yang material, OKT1 hingga OKT5 masih berada di tempat kejadian di mana kesalahan di bawah s 330 Kanun Keseksaan dilakukan. Kejadian menekap seterika ini berlaku di tempat kejadian yang sama serta merta selepas kesalahan s 330 KK dilakukan. Keterangan menunjukkan niat bersama antara OKT1 hingga OKT5 ialah untuk melakukan kesalahan jenayah iaitu menekap seterika panas ke atas badan si mati. Niat bersama ini wujud pada masa OKT6 memegang seterika dan mengarahkan OKT1 hingga OKT5 menekap seterika panas ke badan si mati dan arahan OKT6 dipatuhi serta merta tanpa bantahan atau soalan oleh OKT1 hingga OKT5. OKT1 hingga OKT5 juga mengaku mereka telah menekap seterika panas ke badan si mati. Maka, OKT1 hingga OKT5 adalah pelaku-pelaku yang telah mengambil bahagian melakukan kesalahan jenayah. Keterangan juga menunjukkan OKT1 hingga OKT5 bergilir-gilir menekap seterika ke badan si mati. Mereka meneruskan perbuatan jenayah ini selama lebih kurang satu jam. Melihat kepada jumlah luka bakar yang begitu banyak sekali dikenakan ke atas si mati, tidak ada keraguan bahawa OKT1 hingga OKT5 mempunyai niat bersama untuk mencederakan si mati.

[202] Oleh itu, kami berpuas hati bahawa pendakwaan telah berjaya membuktikan niat bersama terhadap OKT1 hingga OKT5.

OKT6 BERSUBAHAT MELAKUKAN BUNUH

[203] Pertuduhan terhadap OKT6 menyebut OKT6 telah bersubahat dengan OKT1 hingga OKT5 untuk melakukan pembunuhan si mati dengan mengguna pakai s 302 Kanun Keseksaan dibaca bersama s 109 Kanun yang sama.

[204] Seksyen 109 memperuntukkan:

> 109 Whoever abets any offence shall, if the act abetted is committed in consequence of the abetment, and no express provision is made by this Code for the punishment of such abetment, be punished with the punishment provided for the offence.

[205] Komplen OKT6 ialah pertuduhan terhadapnya adalah defektif kerana tidak menyebut apa cara OKT6 bersubahat di bawah s 107 Kanun Keseksaan.

[206] Seksyen 107 Kanun Keseksaan memperuntukkan:

> 107 A person abets the doing of a thing who —
>
> (a) instigates any person to do that thing;
>
> (b) engages with one or more other person or persons in any conspiracy for the doing of that thing, if an act or illegal omission takes place in pursuance of that conspiracy, and in order to the doing of that thing; or
>
> (c) intentionally aids, by any act or illegal omission, the doing of that thing.

[207] Pada hemat kami, walaupun pertuduhan tidak menyebut subahat dibuat di bawah *limb* (a) atau (b) atau (c) s 107 Kanun Keseksaan, butiran yang tidak disebut itu hanyalah menyentuh cara (*manner*) subahat dilakukan. Butiran ini tidak menyentuh inti pati kesalahan bunuh. OKT6 tidak diprejudiskan dengan ketinggalan (*omission*) ini kerana terdapat keterangan yang melimpah ruah bahawa cara OKT6 subahat ialah dengan cara menghasut (*instigates*) dan sengaja membantu (*intentionally aids*) OKT1-OKT5 mensterika si mati yang jatuh di bawah limb (a) dan (c) s 107 Kanun Keseksaan.

[208] Dalam keterangannya, OKT6 bersetuju beliau adalah Ketua Intake. Sebagai Ketua Intake, OKT6 juga bersetuju bahawa semua cadangan dan arahan beliau dipatuhi oleh pelajar-pelajar UPNM sebagai tanda hormat. Dalam kes ini, fakta menunjukkan si mati membuka seluar *slack* bila diarahkan oleh OKT6. OKT3 perlu meminta kebenaran OKT6 untuk pergi tidur. OKT6 mengarahkan supaya kejadian yang menimpa si mati dirahsiakan dari pihak atasan. Tidak ada langsung keterangan dari mana-mana saksi bahawa arahan OKT6 diingkari.

[209] Dalam kes ini, terdapat keterangan melimpah ruah dari saksi pendakwaan dan saksi pembelaan bahawa OKT6 yang mengarahkan OKT1 hingga OKT5 menekap seterika ke badan si mati. SP24 dan SP25 adalah saksi-saksi pendakwaan yang nampak dan melihat OKT6 memegang seterika dan menyuruh OKT1 hingga OKT5 menekap seterika ke badan si mati. Mereka juga nampak arahan OKT6 dipatuhi oleh OKT1 hingga OKT5. OKT3 juga mengaku OKT6 yang mengarahkan beliau menekap seterika ke badan si mati. Hanya OKT4 dan OKT5 sahaja yang mengatakan mereka diarahkan oleh pihak ketiga. Oleh kerana pada masa kejadian ketiga ini berlaku, hanya ada OKT1 hingga OKT6, SP24 dan SP25 sahaja, inferen yang munasabah ialah OKT4 dan OKT5 juga diarahkan oleh OKT6.

[210] Daripada keterangan SP24, SP25 dan OKT3, dapat disimpulkan bahawa OKT6 bersubahat dengan OKT1 hingga OKT5 untuk melakukan bunuh dengan cara OKT6 menghasut dan menyuruh OKT1 hingga OKT5 menekap seterika ke badan si mati iaitu di bawah limb (a) s 107 Kanun Keseksaan. Kamus *Concise Oxford English Dictionary* mentafsirkan perkataan 'instigates' sebagai 'incite someone to do something', manakala 'intentionally' pula ditafsirkan sebagai 'deliberately' dan 'aid' sebagai 'help that you need, especially to perform a particular task'. Maka, arahan OKT6 telah menyebabkan OKT1 hingga OKT5 melakukan kesalahan jenayah dan mencederakan si mati dengan 90 kesan lecur yang akhirnya membawa kepada kematian si mati.

[211] Oleh itu, walaupun OKT6 sendiri tidak mengambil bahagian menekap seterika, beliau terlibat sama dengan kesalahan yang dilakukan oleh OKT1 hingga OKT5 kerana beliau yang menyuruh OKT1 hingga OKT5 melakukan kesalahan. Maka, apabila kesalahan yang dilakukan OKT1 hingga OKT5 mengakibatkan kematian kepada mangsa, maka OKT6 juga adalah bersalah melakukan kesalahan bunuh.

[212] Pada peringkat ini, kami merujuk kepada kes *Om Prakash v State* AIR 1956 All 241 yang menyatakan:

> Similarly a person might be guilty of the offence of abetment by virtue of his previous association with the offence without having actually participated in it. This previous association would consist of his instigation to commit an offence in one of the ways defined in s 107, Penal Code. The offence itself would be complete even though the act abetted is not committed; or, even if the act is committed, the abettor himself has not participated in it. Thus, actual participation in the commission of the offence, which is a condition precedent of s 34 and is its main feature, again distinguishes it from the offence of abetment.

[213] Pembelaan OKT6 bahawa dia tidak memegang seterika dan tidak menyuruh OKT1 hingga OKT5 menekap seterika ke badan si mati adalah suatu penafian semata-mata dan tidak menimbulkan keraguan yang munasabah kepada kes pendakwaan.

RAYUAN OKT-OKT7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 DAN RAYUAN PENDAKWAAN TERHADAP HUKUMAN

[214] Hukuman yang boleh dikenakan bagi kesalahan di bawah s 330 Kanun Keseksaan ialah penjara sehingga tujuh tahun dan juga denda.

[215] Hakim bicara telah menjatuhkan hukuman tiga tahun penjara terhadap OKT-OKT7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 dan 19 setelah mengambilkira mitigasi OKT-OKT dan faktor-faktor yang memberatkan hukuman. Hakim bicara telah merujuk kepada kes *Public Prosecutor v Muhari bin Mohd Jani & Anor* [1996] 3 MLJ 116; [1999] 8 CLJ 430. Dalam kes Bukhari, tertuduh mengaku salah kepada pertuduhan s 330 KK dan Mahkamah Tinggi mengenakan hukuman tiga tahun penjara.

[216] Di hadapan kami, OKT-OKT ini merayu supaya hukuman tiga tahun penjara itu dikurangkan kepada suatu hukuman yang lebih ringan di bawah s 293 atau 294 Kanun Tatacara Jenayah iaitu diberi ikat jamin berkelakuan baik.

[217] Pendakwaan merayu supaya hukuman yang lebih berat dikenakan.

[218] Pada hemat kami, hukuman di bawah seksyen 293 atau 294 Kanun Tatacara Jenayah sama sekali tidak boleh dibenarkan kerana kesalahan jenayah yang dilakukan sangat berat dan serius. Di hadapan mahkamah, selain daripada keterangan SP13, OKT1 setuju beliau tiada bukti si mati mencuri laptop. OKT1 juga setuju si mati tidak melakukan apa-apa kesalahan terhadap OKT1. Maka, OKT1 dan OKT7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 dan 19 tidak ada sebab untuk memeras pengakuan bersalah daripada si mati dan juga tidak ada sebab untuk memukul si mati. Tetapi, seramai 17 orang pelajar telah memukul si mati dua hari berturut-turut.

[219] Apa-apa kesusahan yang dialami oleh OKT-OKT seperti dibuang dari universiti dan sebagainya bukanlah faktor untuk meringankan hukuman. OKT-OKT harus menanggung akibat daripada perbuatan mereka.

[220] Dari segi undang-undang, hukuman yang dikenakan bukan sahaja bertujuan untuk menghukum pelaku, tetapi juga untuk mencegah pelajar sekolah atau universiti yang mengamalkan budaya buli supaya tidak mengulangi perbuatan yang serupa.

[221] Dalam kes ini, kami sebulat suara mendapati faktor-faktor yang memberatkan hukuman mengatasi faktor-faktor peribadi OKT-OKT. Pada hemat kami, hukuman yang wajar ialah empat tahun penjara. Oleh itu, hukuman penjara tiga tahun diketepikan dan diganti dengan hukuman empat tahun penjara dari tarikh sabitan. Hukuman empat tahun penjara juga terpakai terhadap OKT1, OKT2, OKT3, OKT4 dan OKT6 dari tarikh tangkap.

[222] Oleh itu, rayuan OKT-OKT7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 dan 19 atas hukuman ditolak dan rayuan pendakwa raya atas hukuman dibenarkan.

RAYUAN OKT1-OKT6 DAN RAYUAN PENDAKWAAN TERHADAP HUKUMAN

[223] OKT1-OKT6 merayu supaya hukuman penjara 18 tahun dikurangkan kepada 10–12 tahun.

[224] Pendakwaan merayu supaya OKT1-OKT6 dikenakan hukuman mati.

[225] Di bawah Akta Pemansuhan Hukuman Mati Mandatori 2023 yang berkuatkuasa pada 16 Jun 2023, hukuman yang boleh dikenakan bagi kesalahan bunuh ialah hukuman gantung sampai mati atau hukuman penjara tidak kurang daripada 30 tahun dan tidak lebih daripada 40 tahun dan tidak kurang daripada 12 sebatan.

[226] Dalam kes ini, faktor-faktor yang memberatkan hukuman adalah:

(a) si mati adalah orang yang tidak bersalah;

(b) perbuatan OKT1 hingga OKT5 cukup kejam. Si mati diikat kaki dan tangan semasa mereka menekap seterika ke badan si mati;

(c) sebelum diseterika, si mati telah pun dipukul beramai-ramai;

(d) walaupun OKT1 hingga OKT6 nampak dan melihat si mati mengelupur kesakitan, mereka tutup mata, tidak peduli dan terus menekap seterika ke atas hampir keseluruhan badan si mati (kecuali di bahagian muka sahaja) sehingga mengakibatkan 90 kesan lecur.;

(e) walaupun OKT1 hingga OKT6 mendengar si mati menjerit berpuluh kali, mereka pekakkan telinga dan teruskan juga menekap seterika;

(f) perbuatan OKT1 hingga OKT5 menekap seterika di seluruh bahagian badan si mati termasuk di kemaluan menunjukkan mereka berniat jahat, zalim, tidak berperikemanusiaan dan tanpa ada rasa belas kasihan sesama rakan pengajian;

(g) selepas si mati diseksa dengan seterika panas, OKT-OKT ini menyembunyikan si mati untuk mengelakkan perbuatan jenayah mereka diketahui pihak atasan;

(h) tidak membawa si mati ke Hospital Serdang untuk mendapatkan rawatan walaupun telah dinasihatkan oleh SP7 dan dua surat rujukan ke hospital tersebut juga telah diberikan; dan

(i) menyalahkan si mati dalam kejadian ini sedangkan hakikat yang sebenarnya ialah semua masalah ini berpunca daripada perbuatan jahat OKT1 hingga OKT6.

[227] Kami bersetuju dengan pendakwaan bahawa cara jenayah bunuh dilakukan 'shocks not only the judicial conscience but even the collective conscience of the society.' Kes sebegini paling jarang ditemui daripada kes-kes yang pernah berlaku (*rarest of the rare*) yang melibatkan jenayah kekejaman yang amat merbahaya kepada masyarakat. Perbuatan zalim sebegini harus dihentikan.

[228] Ibu bapa mana yang tidak merasa kecewa, marah, sedih dan menangisi pemergian anak kesayangan mereka apabila mayat si mati dikembalikan ke pangkuan mereka untuk dikebumikan di dalam keadaan yang cukup memilukan dan menyayat hati. Benar kata pepatah 'berat mata memandang, berat lagi bahu memikul'.

[229] Hanya ALLAH SWT sahaja yang tahu betapa hancurnya dan luluhnya hati dan perasaan mereka bila melihat keadaan anak mereka diperlakukan sebegini rupa oleh keenam-enam OKT ini seolah-olah tubuh badan si mati ini tidak sedikit pun mempunyai nilai di kaca mata mereka sehingga mereka tergamak menyeksa dan berbuat kezaliman seperti ini.

[230] Mahkamah ini tidak akan bertoleransi di dalam kejadian sebegini. Ibu bapa mana yang sanggup menanggung derita melihat anak kesayangan mereka diseksa sebegini rupa sehingga membawa kepada kematian si mati di dalam keadaan yang sungguh mengerikan.

[231] Oleh itu, kami sebulat suara memutuskan bahawa hanya satu hukuman sahaja yang wajar dijatuhkan terhadap OKT1, OKT2, OKT3, OKT4, OKT5 dan OKT6 iaitu dimana keenam-enam OKT ini hendaklah dibawa ke suatu tempat penggantungan di mana di sana mereka akan dikenakan hukuman gantung sampai mati.

[232] Rayuan pendakwa raya atas hukuman dibenarkan. Hukuman 18 tahun penjara terhadap OKT1, OKT2, OKT3, OKT4, OKT5 dan OKT6 diketepikan dan digantikan dengan hukuman gantung sampai mati. Rayuan balas OKT1 sehingga OKT6 terhadap hukuman ditolak.

Rayuan tertuduh-tertuduh ditolak dan rayuan pendakwaan dibenarkan.

Dilaporkan oleh Nabilah Syahida Abdullah Salleh